

PIONÝRSKÉ LÉTO

zprávy z letních táborů (6)

E-MOŠKA

váš pionýrský
jarmark (23)

RESET 2013

reportáž (10)

ZÁŘÍ

2013

RESET 2013

Přes sedm stovek pionýrů se od pátku 7. do neděle 9. června 2013 utábořilo pod hradem Rýzmbek, aby společnými silami nejen odhalili mnohá jeho tajemství, ale především zlomili prokletí bílé paní Apoleny. O letošním Republikovém setkání Pionýra se dočtete více na stranách 10 a 11, zde nabízíme pár momentů, jež zachytily objektivy fotografií.

foto na titulní straně: Jana Elbelová

Plné prázdniny

A je to tu, skončily prázdniny, které pro spoustu z nás vlastně vůbec prázdninami nejsou. Pro většinu populace jsou stejným pracovním časem jako ostatní měsíce. A pro některé šťastnější, kteří mohou posbírat své oddíly a vyrazit na tábory, jsou naopak časem plnějším zážitků, než jakýkoliv jiný. A Mozaika se samozřejmě těmto táborovým zážitkům věnuje (str. 6, 7 a 28) a patrně ještě věnovat bude, protože vaše zprávy průběžně přicházejí.

Opravdové prázdniny tak možná měly vaše poštovní schránky, ale i těm už volno končí, protože Mozaika je na dalších deset měsíců zpět. Se začínajícím ročníkem je pro vás připraveno několik novinek. Snadno si určitě všimnete, že zadní obálka již nepatří rukodělným aktivitám, které se přesunuly na vnitřní strany, ale je plná fotografií, tentokrát z letních táborů, ale v dalších číslech plánujeme jiná témata. Častěji také chceme zařazovat stránky se spíše graficky pojatými informacemi, jako je například v tomto čísle nabídka e-mošky (str. 23). Dalších více i méně výrazných změn si jistě všimnete sami, stačí se začíst. A nezapomeňte na e-mail mozaika@pionyr.cz – i v novém ročníku se těšíme na vaše náměty a připomínky.

Jakub

KALENDÁRIUM JE I VAŠE

Pořádáte akci nejen pro sebe, ale i pro ostatní pionýry, a chcete, aby se o ní vědělo dlouho dopředu? Můžeme ji zařadit do kalendária v Mozaice. Stačí zaslat základní údaje (termín a místo konání, název akce, pořadatel – viz přehled níže). Máte-li i podrobnou pozvánku, může být rozeslána čtenářům jako příloha.

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

15.–17. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – – Folklorní tance	Chotěboř	KOPKv
16. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – – ProRock	Praha	96. PS Veselí Medvědi
23. 11.	VIII. výroční zasedání Pionýra	Pardubice	Pionýr
30. 11.–1. 12.	Republikové finále – – malého florbalu	Mladá Boleslav	PC Florbalová akademie MB
30. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – – Tance	Holešov	PS M. Očadlíka Holešov + SVČ TYMY
14.–15. 12.	Pionýrský Sedmikvítek – – Clona	Sadská	96. PS Veselí Medvědi
10.–11. 1.	Pionýrský Sedmikvítek – – Výtvarná a rukodělná činnost + Literární soutěž	Holešov	PS M. Očadlíka Holešov + SVČ TYMY
31. 1.–2. 2.	Pionýrský Sedmikvítek – – Dětská Porta, Melodie	Praha	96. PS Veselí Medvědi
31. 1.–2. 2.	Ledová Praha	Praha	Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
1. 2.	Koncert Děti dětem	Praha	Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
6.–8. 6.	39. ročník branné hry Cesta odhodlání		PS Hraničář Červená Voda

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC (VÝBĚR)

Hlavní vedoucí dětských táborů

24.–26. 9. Kaliště, TZ Bělce PVC KOP kraje Vysočina

Kvalifikace instruktora a oddílového vedoucího

4. – 6. 10. Důlce Ústecké PVC

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 8. 2013. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 110 00, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek (Jakub). | Grafická úprava: Matěj Feszanicz – www.feszanicz.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

RESET 2013	1
RESET 2013 fotoreportáž	2
Tak to vidím já. Co vy na to? na slovíčko s předsedou Pionýra	4
Pionýrské léto zprávy z letních táborů	6
LTŠ Korálky reportáž	8
RESET 2013 reportáž	10
Příliš otázek? zpětná vazba ze sdružení	12
XXXVIII. ročník BHCO reportáž	13
Sami o sobě zprávy ze sdružení	14
Kongres IFM-SEI zahraničí	16
Prázdninový „Výkoňák“ informace z jednání orgánů	16
Nové programy nekoušou Dobrodružství na míru	17
Člověče nezlob se námět na hru pro nejmladší děti	17
Jak se loví „many“ Jak na to?	18
Osobnost lektora I. vzdělávání	19
Velikonoční jezero geopozvánka	20
personální změny informace z (o) ústředí	21
Jarmark nápad, námět, nabídka	22
72 hodin zprávy z ČRDM	22
E-moška váš pionýrský jarmark	23
Občanský zákoník Co přináší nového?	24
křížovka	25
Podzimní strom námět na rukodělnou činnost	26
Kaleidoskop výročí a zajímavosti	27
Pionýrské léto tematická fotostránka	28

Tak to vidím já. Co vy na to?

Na co se soustředit v Pionýru v období 2014–2016/18

V novém ročníku Mozaiky v mnohém navazujeme na předchozí. Zachován je i seriál „Na slovíčko“ s předsedou Pionýra. Martin přislíbil, že bude méně teoretický než v předchozím ročníku, kdy odpovídal na řadu filozofických otázek, které směřovaly k tématu: Kdo jsme a co chceme. Pro první číslo jsme ho ale pojali jako rozhovor o vizích a prioritách. Přeci jen do Výročního zasedání Pionýra už mnoho času nezbyvá, zato otázek je pořád dost. Jak to tedy vidí kandidát na předsedu našeho spolku?

Tak nejdříve shrnutí – co se podle tebe daří a co ne?

Nejhezčí by bylo, kdybychom úvahy, co v dalším období dělat, mohli začít pochvalou, jak nám většina věcí jde a kam dál postoupit. Bylo by to krásné, ale ono není.

a do nich napřít kolektivní rozum a naše (společné) síly...

Trochu jsme přeskočili to úvodní resumé...

Krátce. Pionýr překročil dvacetiletí samostatné činnosti a nesporně se ocitl

sbíral názory, ještě více než dříve naslouchal, ptal se...

Proč zrovna půl roku?

Protože před půl rokem jsem – a po dlouhém uvažování – kývl předsedkyni Obsahové

Pozor, nikoli, že by nebylo nic, zač bychom se mohli pochválit, to bych nerad, kdyby takový dojem vzničil. Ale mám za to, že jako v celku v Pionýru nevládne pohoda. Proto myslím, že právě ve chvíli, kdy převládá pocit, že věci v mnoha ohledech neběží právě tak, jak by měly, je třeba se zastavit, nadechnout se, zamyslet... Vybrat hlavní oblasti, jejichž řešení nám pomůže nejvíc. A na všech úrovních – od pionýrského oddílu Robinzoni z Klatov až po Českou radu Pionýra – se zapojit do jejich řešení.

Takže seznam nových společných úkolů?

Ale ne. Předně – nemyslím, že je teď čas „objevovat Ameriku“ – ani se o to nesnažím. Pokusil jsem se ale shrnout mnohé pravdy, které byly již nejednou vysloveny či napsány, a to nejen u nás, ale i v jiných sdruženích či institucích. O nich i o mnoha dalších věcech jsem v posledních měsících a týdnech diskutoval s mnohými členy. Jsem přesvědčen, že není smyslem vymýšlet neustále nové úlohy, ale shodnout se na několika zřejmých

v dalším bodu přerodu. Původní nadšení ze samostatnosti, zbavení se vnější šikany a počáteční předsevzetí k přežití Pionýra v nových podmínkách už minuly. Dochází k postupné, ale velké výměně pionýrských generací a také kdysi samozřejmé a zažité věci a přístupy už tak samozřejmě nejsou. Je čím dál obtížnější nacházet a udržovat to společné, co nás spojuje i přes různé odlišnosti např. v oddílových zvyklostech. Vše je o to složitější, že v dnešní pragmatické době je obtížné mluvit o ideálech, používat velká slova. Musíme hledat nové zdroje síly, jak v pionýrské činnosti nacházet potěšení i přes případné obtíže či zdánlivou bezvýhodnost situace v oddíle, na skupině či v krajské organizaci. A že té malomyslnosti není málo...

Ukázalo se při těch zmíněných diskuzích více různých názorů na to, v čem nás „tlačí bota“?

Jistě. Někdy by se dalo dokonce říci: co člověk to názor. Ale když si ty věci nakonec sepišete, zjistíte, že mají několik společných jmenovatelů. Takže jsem půl roku poctivě

komise na její opakovaný návrh, abych kandidoval na funkci předsedy Pionýra. A nešlo o nijak prosté přikývnutí.

Nezlob se, ale se vším, co se kolem nás, nejen v Pionýru, děje, působí řeči o funkcích přijatých s těžkým srdcem trochu úsměvně. Co by mělo čtenáře přesvědčit, že to nejsou jenom řečičky?

Kdo si to myslí, ať si to myslí. Toho těžko přesvědčím. Nejblíže lidé kolem mne, kamarádi, ale vědí, že nejsou. Doufám, že ani tobě nakonec úsměv nezamrzne na rtech, protože přistupovat s ním k našim problémům a řešením a už preventivně se nemračit – to je nezbytnost. Ale vraťme se k vlastnímu obsahu. Ten půlrok jsem se vážně snažil sbírat názory, mnozí členové VV ČRP nebo České rady Pionýra mě odháněli jako dotěrnou mouchu, když jsem (často) vyzvídál – protože vlastní pocity a pohled na dění je jedna věc, ale jejich ověření je druhá. Ale nešlo jen o funkcionáře z ČRP a VV ČRP – mluvil jsem cíleně i s mnoha dalšími lidmi a srovnával si věci vedle sebe.

A co z toho „průzkumu“ vzešlo?

Shrnujím jsem pojmenované problémy do tří hlavních oblastí. A mám za to, že pokud se na ně soustředíme, musíme překonat jistou strnulost a vyžádámanost, na něž si lidé tak moc stěžují. Ty mám popsány jako priority...

Tři oříšky pro Pionýr? Tak povídej...

První je **důraz na činnost s dětmi, zejména v oddílech**. Pionýr objektivně prochází proměnami: vedle osvědčených jsou připraveny nové výchovné programy, průběžně se upravují společné soutěže – vše s cílem, abychom v oddílech dělali zajímavou činnost, aby z ní – díky hrám, dobrodružství a postupně složitějším úlohám – netrčel prvoplánový formalismus či stereotyp. Jako spolek a ještě lépe – jako hnutí můžeme i v budoucnosti uspět pouze tehdy, když se nám podaří uskutečňovat dobrou činnost. Díky tomu nejen zastavit pokles, ale na více místech než dnes růst – nejen počtem členů, ale i okruhem podporovatelů, sympatizujících. Hodnota práce s dětmi, nota bene kvalitní soustavné výchovné práce v oddílech, přímo souvisí s naplňováním poslání Pionýra.

Druhý je **výraznější pocit sounáležitosti**. Pojďme těžit z toho, že celý Pionýr je nevědní stavbou, kde spolupracují celé rodiny ba generace, je prostorem pro sdílení zkušeností i nadšení, k němuž můžeme přiblížovat i osobnosti z dalších oblastí života. Stejně se i více bavit tím, co děláme společně, včetně sdílení radosti z odvedené práce, a tak vytvářet přátelskou pionýrskou společenství. Je nezbytné, aby každý chápal svoji spoluodpovědnost za svůj pionýrský oddíl, skupinu, ale i celý Pionýr a přikládal důležitost vědomé péči o všechny stupně pionýrských

společenství. Zaměření na tuto úlohu s sebou přinese důvěru v to, že budeme úspěšnější, když si budeme společně uvědomovat: kdo jsme a o co usilujeme, a dokážeme-li to i předávat.

Trojici uzavírá **lepší péče o lidi**. Každý, kdo s lidmi pracoval, mooooc dobře ví, jak lehkou se podobné věci (dobrovolníky získávat a udržet) říkají, ale jak těžko se dělají. O materiál – stanové celtý či vybavení kuchyně – se staráme nezdědky přepělivě, ale proč nevěnujeme stejnou pozornost i lidem? Proč, když přijde řeč na otázku dostatku vedoucích a kandidátů na další práci (funkce), nezní tak bohatá rozprava, jako u MTZ, ale valí se lavina nářků...

V budoucnu můžeme uspět jen tehdy, budeme-li – společně a vědomě – pracovat (a získávat) lidi na různá místa v organizaci, od oddílů po orgány Pionýra a nenechávat jen tak jít ty, kdož nejrozdílnější funkce opouštějí, naopak jim hledat nové příležitosti. Jde o jedno z nejozřejmějších témat, a tak jen jeho pojmenování a zahájení byt malých krůčků v jeho řešení musí pomoci.

Měls pravdu, nejsou to velké objevy...

Souhlas. Váš jsem uvedl, že jsem se snažil naznačit problémy a přístupy, jež považuji pro nejbližší léta za nejdůležitější. A mnohem podstatnější, než aby šlo o kolosální objevy a samospatitelná řešení, je úplně jiná věc.

Jaká?

Shoda. Přijme-li naznačená témata i většina dalších dospělých pionýrů a shodně

se na nich, jako určitým akčním programem. Půjde o to, aby se uvedené priority staly základním měřítkem, o které se bude možné opírat při rozhodování, do čeho vložit síly či rozpočtové prostředky a do čeho ne, a zároveň vodítkem pro vytváření nových aktivit i posuzování těch stávajících na všech úrovních. Samozřejmě to neznamená, že na všechny ostatní činnosti zapomeneme a budeme se zabývat jen uvedenými. Ale – a to bych vnímal jako vskutku kardinální: Neznačí to ani, že život v oddílech na skupinách poběží, jako by žádné priority nebyly, a jen v „určitém zbytkovém čase“ (jejž zpravidla nikdy nemáme) budeme pracovat na zlepšení v uvedených oblastech.

Chápu-li to dobře, jako největší nebezpečí cítíš, že půjde jen o jakési – třeba i společně schválené – proklamace, které se nepromítnou do života?

Ano, přesně. V tom je po mém soudu jádro. Jen pusť-li se do jejich řešení všichni, nebo alespoň téměř všichni, tak uspějeme. Na úspěch totiž máme, ale jako bychom ho nechťeli a bylo nám lépe plakajícím, hlavně však, že na „svých“ písečkách.

ptal se Jakub

JAKÝ JE „SEZNAM PŘÁNÍ“ PRO BUDOUCNOST PIONÝRA? JAK MOC JSOU VÁM BLÍZKÁ A HLAVNĚ USKUTEČNITELNÁ. MARTIN ŘÍKÁ, ŽE JSOU, PROTOŽE PODMÍNKY PRO NĚ MÁME, ŽE JDE POUZE O NÁŠ ZÁJEM A VŮLI. POSUŽTE SAMI:

CO BY SE MI LÍBIL

- Aby založení nového oddílu nebylo výjimečnou událostí, ale přirozenou věcí;
- abychom nevnímali přípravu na práci, neboli vzdělávání, jako vrchností vyžadovanou formální povinnost, ale jako příležitost k nabytí nových zkušeností a kontaktů mimo svůj oddíl či skupinu a posun sebe sama;
- abychom v odchodech mladých lidí na střední a vysoké školy neviděli tragédii, ale obohacení Pionýra na jiném místě v republice o kvalitního instruktora či vedoucího;
- abychom v rozhodném období vývoje dítěte (12–15 roků) neztráceli příliš členů;
- abychom získávali co nejvíce členů už v nejmladším věku;
- abychom místo klábosení o potřebě práce s kategorií 15+ s ní – přes značnou náročnost – opravdu pracovali;
- abychom se v dobrém smyslu slova dokázali poprat za své názory (a obhájit je), a to vně i uvnitř Pionýra, a současně chápali, že názorový odporce není nepřítel na život a na smrt;
- abychom budovali mosty mezi sebou i rodiči – jako partnery při výchově dětí;
- abychom představovali skutečně důstojného partnera pro rodiče a širší ba i odbornou veřejnost;
- abychom opravdu ulevili vedoucím oddílů od administrativy tím, že pionýrské skupiny a další organizační stupně budou oním potřebným zázemím a zejména PS se rozvinou až třeba do podoby komunitních center;
- abychom...

Ale to už si každý může doplnit sám o další podnět či postesk. Nejlépe ovšem, když k tomu nářku současně doplní, jak ho řešit a čím sama či sám může přispět. Pak od řečí, co nám nejde a nad čím hořekujeme, snadno přejdeme k řešení uvedených trápení.

Shrek a jeho kamarádi na Klepáku

Jak již tomu je dlouhá léta, i letos se s počátkem prázdnin vydaly děti nejen z Jindřichova Hradce a okolí na letní tábor Klepákův Mlýn, který pořádá Pionýrská skupina 8. března Jindřichův Hradec. Během prvního běhu se Klepák proměnil ve zlobří bažinu. Ano, naším průvodcem v těchto dvou týdnech byl zlobr Shrek, Oslík, Kocour v botách a další pohádkové bytosti z oblíbených animovaných filmů.

Rovných šedesát dětí se po příjezdu na Klepák rozdělilo do šesti vyrovnaných oddílů, které se v následujících dnech měly utkat v mnoha hrách a soutěžích. Zahráli jsme si jak z pozice Shreka, tak i výkupčích pohádkových bytostí. Samozřejmě nehrajeme celé dny pouze jen hry, je třeba si zaspportovat, něco se přiučit a něco pěkného si vyrobit. A jaké sporty jsme si užili? Zastříleli jsme si z kuše i vzduchovky, zapádlovali na rybníce, prošli se v kosmohelmě, proměnili se v opice na opičí dráze a medvědy soutěžící v udržení se na stromě či si zaházeli raketou. Děti si také vyrobily vlastní placky, propisky z fimo hmoty, vyzkoušely si enkasitiku, quilling, šití květů, upekly perníčky či zkonstruovaly vlastního draka.

První týden – první film

Většina táborových her byla motivována scénkou z příběhu. Setkali jsme se s věrným Oslíkem, s proradným Lordem Farquadem, dračící a hlavně princeznou Fionou.

Ano, Shrekovi a Oslíkovi se za pomoci dětí podaří Fionu osvobodit z nejvyšší komnaty nejvyšší věže nejtemnějšího hradu. Musí při tom překonat například řeku s lávou či obehlít draka. Fiona však čekala jiného hrdinu, ne ošklivého zlobra. Shrek ji vyvede z omylu, neosvobodil ji pro sebe, ale pro Lorda Farquada. Jenže celý plán výměny princezny za bažinu má drobný háček...

S končícím prvním týdnem je třeba stvrdit lásku Shreka a Fiony, nejprve ji musí zaujmout uvařením dobrot, poté musí překazit její svatbu s Farquadem zničením svatebních dortů, nakonec stačí odhalit její tajemství a odvést si ji k sobě do bažiny.

Měli jsme také návštěvu – kynologickou skupinu z J. Hradce. Děti měly možnost si vyzkoušet, jaké to je, když se na nás řítí takový německý ovčák a zakusuje se do ruky. V letošním roce nám přálo počasí,

tak jsme mohli uskutečnit výlet na nedalekou skálu Hradisko, kde si děti mohly vyzkoušet slaňování. Nechyběl ani první táborový oheň, u kterého jsme si zazpívali a vedoucí zahráli improvizované scénky na témata od dětí.

Příběh pokračuje

O víkendu se zlomil děj do druhého filmového pokračování. V neděli v táboře vyrostl hrad Fioniných rodičů (pravda, jen nafukovací), ve kterém si mohli děti zaskákat. Další atrakcí, kterou si mohli vyzkoušet i sourozenci či rodiče, byla naše oblíbená vysoká lanová překážka. Tentokrát si zkušení vedoucí připravili třmeny ve výšce zhruba šesti až deseti metrů.

S postavami druhého dílu se nejprve setkáme na slavnostní večeři, kde nakonec jídlo a sliz létají vzduchem. Na scénu přichází také oblíbená postava Kocoura v botách. Ten je nejprve najat králem k zavraždění Shreka, to se mu však nepodaří a na základě šermířské cti se stává Shrekovým věrným druhem v souboji s novým protivníkem, vílou kmotříčkou a jejím synem Krasněm. Bylo třeba nenápadně proniknout do tovarny víly kmotříčky, abychom mohli ukrást lektvar, který by Shrekovi pomohl ke štěstí, což nebyla žádná legrace. Více lektvaru skončilo na zemi a na oblečení než v připravených nádobách. Lektvar Shreka proměnil ve člověka, musel se ale co nejrychleji dostat ke své Fioně, kterou se mezitím pokoušel očarovat princ Krasoň. Bohužel byl Shrek při tomto snažení uvězněn. Děti mu však s chutí pomohly a splněním několika úkolů odemkly zámky jeho řetězů.

Zazvonil zvonec...

Tím už se však příběh i tábor rychle chýlily ke konci. Shrekovi už zbývalo pouze za pomoci Pinoccia, Perníčka, Buchty a starých známých Oslíka a Kocoura překazit slavnostní ples, na kterém se měla kouzlem Fiona zamilovat do Krasně. Naštěstí se mu to podařilo a slavnostní ples se mohl proměnit v diskotéku, kde si zatančily pohádkové bytosti i všechny děti. Diskotéka však předznamenává poslední celý den, který začíná tábornickou stezkou. Po obědě následuje závěrečná táborová hra, při které si všichni sáhnou na dno, tentokrát na jejím konci čekala trička jako odměna. Poté už zbývá jen chvilka napětí, než se spočítají výsledky závěrečných her a úklidu. Sice o to, kdo je první a kdo poslední, neběží, ale přece jenom tak trochu běží. :) Letos byla táborová hra velmi vyrovnaná a všechny oddíly byly odměněny krásnými dorty. Po vyhlášení následuje slavnostní táborový oheň, u něhož děti předvedou scénky, které si secvičily. I letos se mezi nimi našlo několik velmi povedených kousků.

Zdeněk Malý

PS 8. března Jindřichův Hradec

Holešovští pionýři poznali život starých Slovanů

Hej Slované, poklad je schované, příroda matka nám napomáhá. Tato úvodní slova táborové hymny vyjadřují hlavní myšlenku letošního čtrnáctidenního táborového dobrodružství členů PS M. Očadlíka, Holešov. Náš tábor se konal na tradiční táborové základně v Podhradní Lhotě od 21. 7. do 3. 8.

Letošní celotáborová hra byla zaměřena na období slovanství, včetně příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu. Po celou dobu mezi sebou soutěžilo 6 slovanských rodů: Dubovci, Borované, Nivové, Bukované, Hájové, Hvozdové. Děti měly možnost seznámit se s různými řemesly, např.

kovářstvím, košíkářstvím, hrnčířstvím, včelařstvím.

Formou hry poznaly život našich předků, blíže se s ním mohly seznámit také na výletě do skanzenu Modrá u Velehradu. Děti zde nejvíce zaujaly expozice, které ukazují tradiční obydlí a řemeslné dílny. Součástí výletu

byla také návštěva Velehradu, kde jsme navštívili baziliku a udělali si krátkou přestávku před odjezdem zpět na tábor. Táborový program byl velmi pestrý a bohatý. Novinkou letošního roku byla návštěva mladých lidí

ze zahraničí, přijeli mezi nás mladí lidé ze Španělska, Francie, Belgie, Číny a Koreje, kteří s námi společně strávili na táboře celý den. Za tu dobu jsme měli možnost se s nimi blíže seznámit, naučili jsme je některé naše hry a písničky. Dorozumívali jsme se různými prostředky, byla u toho spousta legrace. Další zajímavostí na našem táboře byla návštěva moderátorů rádia Impuls, kteří u nás dělali reportáž. Moc se jim na našem táboře líbilo, obdivovali hlavně naše sprchy. Velmi se jim líbila také řeč jednotlivých rodů. Všem dětem přivezli dárečky. Jednotlivé vstupy z našeho tábora byly vysílány na rádiu Impuls v pátek 2. 8. 2013. Také v letošním roce se uskutečnilo odpoledne pro rodiče a hosty, kde jsme předvedli to nejzajímavější z táborového života. Součástí programu byl také slovanský trh, kde děti předvedly své vlastní rukodělné výrobky. Vyvrcholení celotáborové hry a celého táborového programu bylo v pátek.

Nejdříve se uskutečnila oblíbená hra „Pevnost Boyard“, potom si jednotlivé družiny samy vařily kotlíkový guláš. Odpoledne dostaly všechny rody poslední úkol v rámci celotáborové hry, a to získat co nejvíce vody a semlít mouku. Tento úkol byl dost náročný, ale všichni se ho zhostili se ctí. Po slavnostní večeři následoval přesun na Hostýn, kde jsme vyhledali poslední indicie k získání starého keltského pokladu. Poklad střežil kupec Sámo, který postupně přijal všechny rody a předal jim pamětní jantarové amulety a dobové mince. Nejlepší družině Borovanů vydal celou truhlici s pokladem. S truhlicí plnou vzácného pokladu a plni krásných zážitků a dojmů jsme se v pozdních hodinách vrátili do tábora. Tady jsme se ještě na chvíli společně sešli u táborového ohně, u kterého jsme si zazpívali naše nejoblíbenější táborové písničky a zhodnotili jsme také naše dvoutýdenní společné dobrodružství. Pro ty, kteří měli ještě dostatek síly, byla připravena

oblíbená hra „Svíčková“. Již tradičně si ti nejstarší táborníci ještě mohli povídat u ohně a zároveň hlídat klidný spánek svých mladších kamarádů.

14 táborových dnů uteklo jako voda, po celou dobu jsme měli krásné, chvílemi až tropické počasí. Kromě celotáborové hry jsme si užili spoustu her, soutěží, písniček... Pro všechny velmi oblíbené bylo čtení různých pověstí z našeho kraje u táboráku.

Přijeli za námi různí zajímaví hosté, například naši oblíbení bubeníci, pracovníci hvězdárny, lesák pan Macůrek, pan Patík z BESIP atd.

Všem nám zůstaly krásné vzpomínky a zážitky, těšíme se na další dobrodružství, které společně zažijeme na vikendových akcích. Děkujeme všem vedoucím i pracovníkům tábora za úžasnou práci a za vše, co pro nás připravili a vymysleli.

*Účastníci tábora Za legendou starých Slovanů
PS M. Očadlíka Holešov*

Odměnou je velká radost

Pionýry v Hrádku u Rokycan opět postrašila Berounka. V červnu dvakrát zaplavila Spálený mlýn a louku v jeho okolí. Budování stanového tábora a nástup dětí na první a druhý běh byly v ohrožení. Díky mimořádné finanční dotaci od Pionýra a města Hrádek mohla na louku nastoupit technika. Byla zpevněna cesta, proběhly

terénní úpravy a vybetonování podlah. Firma Hamé věnovala dětem svačinky, čímž ušetřila pionýrům část prostředků na jiné účely. Pionýrství vedoucí za podpory šikovných rodičů v sobotu 29. června tábor postavili. V červenci se v něm vystřídalo ve dvou bžích zhruba po stovce účastníků. Všem zapojeným do záchrany krásného místa pro dětskou rekreaci, patří veliký dík.

Vlasta Vasková, vedoucí Pionýra Hrádek

Třikrát jinak

Pionýrská supina Kopřivnice uspořádala o letošních prázdninách 3 turnusy, kterých se zúčastnilo na 160 dětí nejen z pionýrských oddílů, ale i z Kopřivnice a okolí, jižní Moravy a 3 dětských domovů. Za pokladem Nilu se vydaly děti pod vedením vedoucích 1. turnusu. Po smrti Achnatona pomáhaly oddíly Tutanchamonovi chránit poklad před Césarem a Kleopatrou a dále rozvíjet Starověký Egypt. Pokořit Severní pól se vydaly výpravy 2. turnusu. Po 15 dnech putování mrazivou pusinou a překonávání nástrah krutého Severu

nakonec všichni dorazili do cíle a Severní pól byl dobyt! Pro děti nad 15 let byl uspořádán poslední 3. turnus pod názvem Olbram Challenge. Týden plný skvělých zážitků, adrenalinu a zábavy nakonec všichni odvážlivci přežili a odvážejí si zážitky na celý život. Úryvek z hodnocení tábora očima dětí: Tento tábor je neskutečně úžasný, tak že se nám nechce vracet domů, prostě je to jako náš druhý domov, kde se cítíme bezpečně. Zažíváme zde spoustu her, zážitků, někdy i táborových lásek... Těšíme se na další rok.

*Kamila Šumšalová,
PS Kopřivnice*

PS Safír opět pořádala vodácký tábor

Letos vyrazil autobus s kdyňskými vodáky do kempu u obce Štěkeň, který leží na dolním toku řeky Otavy. Děti se rozdělily

do šesti družinek a začal boj o první místo ve hře Jumanji, kterou po příjezdu objevily na břehu Otavy. Po odehrání několika her a výcviku v jízdě na lodích je čekal krátký výlet pěšky do Slaníku a projížďka po vodě zpět do tábořiště. Díky krásnému počasí šlo vše podle plánu a celý tábor se v neděli přesunul do kempu u Putimi. Zde si děti zahrály několik týmových her, předvedly ostatním své divošské rituální tance a ve středu po obědě vyrazily na lodkách do Písku. Všichni si prošli historický střed města, nakoupili suvenýry a odehráli

krátkou poznávací hru. Zpět do tábora je pak dovedla hezká cesta lesem podél Otavy a na večeři už byli všichni v tábořišti. Program tábora vyvrcholil noční závěrečnou hrou, která nečekaně zamíchala s konečným pořadím družin. Po zapálení slavnostního ohně a rozdání cen si téměř všechny děti ustlaly pod širým nebem, kde za zvuku kytar spokojeně usnuly. V sobotu následovalo už jen balení tábora a cesta zpět na vlakové nádraží ve Kdyňi. Odkaz na fotky najdete na webu safir.pionyr.cz i na sociálních sítích.

Pavla Tochorová, PS Safír Kdyň

Korálky se vybarvily a vydařily

17.–20. srpna. Pro někoho možná čtyři obyčejné dny ke konci prázdnin, pro třicetku pionýrů z celé republiky ale dny nabitě zážitky, informacemi a přátelskou atmosférou. Zúčastnili se totiž letní táborové školy v Újezdě u Domažlic v Plzeňském kraji. Víc než dvě třetiny coby účastníci, zbytek jako lektoři. A nutno říct, že Korálky se líbily oběma stranám.

Soudě dle ohlasů níže byli instruktoři a vedoucí spokojeni s obsahem seminářů a nám, lektorům, víc než vyhovovalo nadšení a ochota učit se novým věcem a také o nich přemýšlet. A je jedno, zda šlo o propagaci, motivaci, historii sdružení, plánování činnosti nebo o blok zaměřený na zájmy a potřeby dětí. Za každý absolvovaný seminář

účastníci získali korálky, které si coby připomínku navlékli na šňůrku – pestrobarevný náhrdelník si poté odvezli domů. Stejně jako vzpomínky na noční hru, v níž každý tak trochu nahlédl do svého nitra. Díky téměř domácímu prostředí táborové základny, kterou zapůjčila PS Mír Domažlice, vládla při Korálkách vskutku rodinná

pohoda. Chcete-li i vy zažít něco podobného, sledujte web, pionýrský facebook a také Mozaiku. Právě tam se dozvíte, kdy a za jakých podmínek se bude konat další LTŠ.

Mirka Tolarová

A tady už jsou slíbené ohlasy účastníků:

„Letní táborová škola opět naplnila má očekávání – seznámila jsem se s novými lidmi (byť tu příliš neznámých tváří nebylo), načerpala jsem nové informace, naučila se nové hry. Určitě budu dlouho vzpomínat na noční hru. Dozvěděla jsem se také spoustu nových informací o historii Pionýra. Byla tady úžasná přátelská, až rodinná atmosféra. Už teď se těším na další LTŠ. Nevěříte? Tak to příště určitě zkuste taky. Pak uvěříte.“

Martina Grycová, PS Mír Domažlice

„Korálky byly inspirativní, do poslední chvíle vyplněnou, přátelskou akcí, díky níž jsem načerpala síly na další rok práce s dětmi. Díky!“

Šárka Tomanová, PS Ptáčka, Domažlice

„Bylo to zajímavé, některé oblasti mě bavily víc, jiné méně. Nelituji čekání na noční aktivity, byly zábavné a hlavně poučné – ta noční „hra“ o sebepoznání mi teda dala...“

Renata V., PS Bílá Cerkev, Strašice

„Super čtyřdenní akce, která nám dala plno nových zkušeností. Moc se mi tu líbilo a vládla přátelská atmosféra, jako u rodinného krbu. Lektoři byli ochotni odpovídat a mnohdy svými výklady předčili naše očekávání. Bylo to super, pokud bude další podobná akce, určitě jedu. A mohla bych všem vřele doporučit.“

Alča Nováková, PS Jevišovice

„Na akci Korálky se mi velice líbilo, protože to byly skvěle prožité čtyři dny s lidmi, které znám, ale i s lidmi, které jsem díky této akci měla

možnost poznat. Od našich přednášejících lektorů jsem si rozhodně hodně zajímavého odnesla a spoustu těchto informací jistě využiju. Užila jsem si tady spoustu legrace a za to jsem ráda. Nelituji, že jsem se této akce zúčastnila, a každému, kdo jste se letos nezúčastnil, chci říct: Příští rok neváhej a rozhodně přijed. Bylo to super!“

Niki Frischholzová, PS Mír Domažlice

„Ahoj všem, zúčastnil jsem se letos LTŠ Korálky v Újezdě. Psát super je fádni. Ale chtěl jsem se podělit o to, co se mi nejvíce líbilo. Pamatuji se na časy, kdy mě lákali v časopisech na dotazníky. Ale dotazník formou noční hry – to v časopise nenajdete. Jednou se vám může stát, že na toulkách přírodou zaslechnete sojku, a možná uslyšíte i víc. Možná v tom výkřiku uslyšíte i kousek sebe. Zkrátka i na táborové škole mnoho uslyšíte. Ale ani tam organizátoři nezapomněli na to, že nesmíme zapomenout naslouchat i sami sobě a svému svědomí. Toho si vážím a za to patří organizátorům velký dík.“

Honza, PS Bílá Cerkev, Strašice

„Tato akce je výborná pro inspiraci a nasbírání nových zkušeností, názorů a postřehů. Člověk zde potká nové lidi, často se s nimi i dobře pozná a spřátelí. LTŠ bych velmi doporučil každému vedoucímu/instruktorovi, který má o uvedené věci zájem.“

Kuba Čech, PS Mír Domažlice

„Abych pravdu řekla, chvílemi jsem váhala, jestli na letošní Korálky pojedu. Seznam se jmény na přihlašovně mě ale přesvědčil, že prostě jet musím. Přece se nevzdám možnosti být s kamarády, kteří mají něco společného. Navíc takhle blízko a v příjemném prostředí. Hned po příjezdu mi bylo jasné, že jsem chybu neudělala. Že tady jsem na správném místě. Tady je to místo, kam patřím.“

Majda Zemanová, PS Tuláci Klatovy

„Skvělá akce plná informací, zábavy, poznání, přírody a dobrodružství. Akce, u které je jedno, jak daleko se pořádá. Vzdálenost nehraje roli při setkání se super lidmi, kteří chtějí předat své zkušenosti a znalosti. Těch

pět set kilometrů cesty stálo za to.“

Honza Tesák Klec, PS Čápa, Bruntál

„LTŠ a ještě k tomu na naší táborové základně! Neváhal jsem ani chvíli a stejně tak jsem nelitoval ani chvíli, že jsem se Korálkům 2013 zúčastnil. Můžu říct, že to bylo víc než užitečné a s příjemným osazenstvem.“

Miloš Jakeš Antoš, PS Mír Domažlice

„LTŠ Korálky 2013 byla přínosná a pohodová akce, kterou bych doporučila každému, kdo má zájem blíže se seznámit s tím, kdo a co je Pionýr. Prostě super!“

„Líbilo se mi, jak lektoři povídali, věděli, o čem mluví. Dobrá organizace. Doporučila bych všem, co chtějí dělat s dětmi.“

„Bylo to tu skvělé. Myslím, že jsme si to tu všichni užili. Určitě bych LTŠ doporučila všem, kteří se rádi učí nové věci a rádi poznávají nové lidi.“

„Korálky se mi líbily. Bylo fajn, že nás tu bylo tak málo, že jsme se mohli více poznat navzájem.“

„pěkně zorganizované mohlo by být trochu více volného času počasí se povedlo zajímavá témata dobré jídlo prima parta dobří lektoři mohla by tu být i e-moška jako na RESETu“

„Líbilo se mi tu úplně všechno – od lidí přes program. A proto bych LTŠ rozhodně všem doporučil.“

RESET 2013

Tajemství hradu Rýzmberek se o víkendu 7.–9. června pokusilo rozluštit přes sedm stovek Pionýrů. O zážitky z pionýrské „akce roku“ se s vámi podělí nejen dvorní reportérka Mozaiky Mirka Tolarová, ale také samotná bílá paní Apolena. Pár slov přidali i pionýři ze Sušice. Více fotek najdete na straně 2.

Obchodníci s deštěm

Prší. Už dlouho. Je pondělí 3. června a začínám být trochu nervózní. O víkendu se má konat RESET, tedy Republikové setkání Pionýra, a já nemám ponětí, jestli je poblíž kdýňského kempu nějaká řeka či potok, která ho může spláchnout. Příliš mi nedodává ani fakt, že skauti své setkání, které mělo být jen čtyřicet kilometrů od nás, zrušili. Pravda, louky pod Švihovem bývají zatopené při každé větší vodě, ale stejně. Snažím se napanikařit.

Úterý večer. Konečně dobrá zpráva. Přestalo na chvíli pršet a na internetu se objevily fotky z dnešního odpoledne. Zasedal tu krajský výkonný výbor, terén obhlédl a rozhodl, že to klapne a nic se rušit nebude. Louky jsou sice podmáčené a po cestách stéká voda, ale má být hezky, tak to snad vyschne. Jo, potok ani řeka kolikolem není!

Středa. Sluníčko svítí, je krásné a doslova vedro – alespoň v Plzni. Doufám, že totéž počasí je i ve Kdyni a půda vesele vysychá. Rozesíláme aktualizovanou zprávu do médií, že se setkání koná. Vyhráno ale není, bojím se, že se budou výpravy hromadně odhlášovat, střední, severní a jižní Čechy jsou totiž pod vodou. Ivanka mě uklidňuje, že ubýlo jen pár jedinců. Na nahlášených osmi stovkách pionýrů by to nemuselo být tak znát. Ve čtvrtek dopoledne je dost zamračeno a trochu zima. Balím věci s sebou. Vše už mám přichystané za dveřmi, když si uvědomím známou poučku: Nebal jen podle toho, jaké je aktuálně počasí, přibal i něco navíc. Do tašky tak přihazuji další kratasy a po chvílice váhání přidávám i tílko. Co kdyby náhodou. Na předpověď počasí se ale z principu nedívám. To, co nás čeká, stejně nezměním, tak proč se případně rozčilovat předem.

Ve Kdyni je ale krásné a práce je v plném proudu. Pomáháme, připravujeme, chystáme. Stružky na cestách už nejsou takové, v jídelních stanech je ale slušná porce bahna. Nevím, nevím, jestli to vyschne. Tohle budou muset pionýři zvládnout. Večer mě kluci přesvědčí, ať se přece jen podívám na internet, jak má o víkendu být. Předpověď říká, že v sobotu bude odpoledne pršet. Rozpětí, kolik vody přibude, je velké – od 1,7 mm do 19 mm. Ach jo, snad se nám to nejhorší vyhne. Přesně proto jsem tu předpověď vidět nechtěla...

Pátek ráno. Práce je všude dost, takže si ani nevšímnu, kdy začalo sluníčko pálit. Paráda, tak to má být! V poledne přijíždí první výprava a my znovu koukáme na předpověď. Deště a bouřky ano, ale prý naprší maximálně 3,5 milimetru. To už zní mnohem lépe. Odpoledne sluníčko nádherně hřeje. Mé obavy, že výpravy nepřijedou, se

naplňují naštěstí jen z malé části – snad žádná skupina nedorazí v nahlášeném počtu členů. I tak je nás tu 710!

Sobotní ráno mě přivítá blankytně modrou oblohou. Ještě než se ale stihnu nasnídat, padne na kemp a přilehlé okolí tak hnsná mlha, že není pořádně vidět. Sluníčko však vykukuje už v brzkém dopoledni. Mraky se sice honí, ale slunce páli a všichni si užíváme krásné počasí. Na Kladně prší.

V Litoměřicích taky. Nad Plzní je černo, něco přijde. Špatné zprávy přicházejí ze všech stran. Někdy odpoledne kdosi pronese, že i kdyby začalo pršet, teď už klidně můžeme říct, že počasí na setkání vyšlo. „Mlč, ještě není vyhráno,“ okřiknu dotyčného. Na předpověď už se nedívám, není čas.

Sobota večer. Rýzmberek. Krátce před závěrečným rituálem a pokusem o vysvobození Bílé paní je obloha takřka jako vymetená. Podařilo se! Lampionový průvod cestou zpátky je úžasný. Světýlka svítí, všichni v pořádku dorazili domů. Stále ani kapka! Nedělní ráno je znovu jaksi zamížené. Nad shromážděnými stovkami pionýrů, kteří rekapituluji setkání, je jen bílo. Ještě než ale začne pravé balení, vykoukne znovu ten kulatý žlutý zážrak. Výprava za výpravou postupně odchází na parkoviště k autobusu. Mraky se začínají honit čím dál víc. Zavírají se dveře jednoho z posledních autobusů. Kemp už je téměř vylištěn a v tu chvíli začínou na zem dopadat první kapky deště. Neuvěřitelné načasování. Naštěstí jde jen o malou přepršku, za chvíli už zase svítí sluníčko. I poslední pionýři za sucha odcházejí. V suchu také balíme všechny poradatelské věci. Hodinu poté, co poslední účastníci opouštějí kemp, obloha doslova zčerná a přichází průtrž mračen...

Je pondělí 10. června. Sedím v práci a za okny lijí. Jsem otrávená, pak mi to ale dojde a na tváři se mi rozlíje úsměv.

Pionýrský bůh musí existovat. Jak jinak si vysvětlit to, co se stalo? Mezi dvěma povodněmi se zčistajasna udělá krásně. Co krásně, nádherně! Ne moc dlouho dopředu, jen do té míry, že louky, na nichž mají vyrůst desítky stanů, jsou nakonec celkem dobře použitelné. A přímo při Resetu sluníčko páli a nespadne ani kapka. Takže program, který na hezkém počasí závisel, se vydařil na jedničku s hvězdičkou. Takže děti, které doma spláchna voda, můžou na tyto problémy na dva dny úplně zapomenout. Takže nikdo nemusel vytahovat pláštěnku. Takže vyhrnuté nohavice byly jen kvůli horku. Takže celé dny nesvítalo jen sluníčko, ale i úsměvy na tvářích dětí i dospělých. Takže...

„Nutný je věřit a strašlivě chtít...“ – to zpívá

skupina Hop Trop ve své písničce Obchodník s deštěm. A my všichni, kteří jsme ve Kdyni byli (a ještě další navíc, kteří přijet nemohli), jsme zkrátka tak moc chtěli, že jsme to dokázali. Takže díky, že to nebyl jen sen a pohádka...

Mirka Tolarová

Očima Bílé paní Apoleny

Další století je za námi. Sto let samoty a nočního bloudění po hradbách, kdy jedinými společníky jsou mi myši, brouci a netopýři. Ještě že mám svou milovanou Klíčnici, věrnou služebnici, která se dobrovolně rozhodla sdílet se mnou mé prokletí. Je nám smutno na hradě, který se za ty roky změnil jen v hromadu kamení. Vlastně celý svět se změnil. Tak ráda bych se zase podívala mezi lidi, aspoň na jediný den... Máme na hradě nového kastelána. Jmenuje se Teodor a je to celkem sympáťák. Hodně ho zajímají staré kroniky, pověsti, rád zjišťuje, co je na nich pravdy. Tak jsme ho s Klíčnicí přivedly na správnou stopu a podstrčily mu kroniku se zaklínadlem, které by nám mohlo pomoci. Vyšlo to! Teodor si pozval na hrad pomocníky, prý nějaké pionýry, aby mu s naším vysvobozením pomohli. Kéž se jim to podaří!

Slunce už zapadlo, nastal ten pravý čas. Z dálky se ozývají hlasy dětí. Najednou zazněla strašlivá rána, objevila se mlha a dým... a podařilo se! Stojíme s Klíčnicí

uprostřed houfu dětí a můžeme s nimi mluvit! Děti přijely z blízka i z daleka. Všechny se nám představily a dokonce nám přivezly i krásné dárky. Začínám věřit, že se náš osud brzy změní.

Ráno nás probudilo sluníčko a dětské štěbetání. Děti se hned po snídani pustily do plnění úkolů, aby získaly co nejvíc indicií, které je přivedou ke správným odpovědím na hádanky. Když se jim podaří do půlnoci na všechny hádanky odpovědět, bude prokletí zrušeno. „Hele, hele, Bílá paní!“ ozývá se ze všech stran, sotva jsme se s Klíčnicí mezi nimi objevily. Tahle skupina dětí vyrábí maňásky z ponožek. Děti jsou neuvěřitelně šikovné. S krásnými loutkami nám předvádí i divadlo. Dávám jim pár sladkostí a odměnou za to jsou jejich šťastné úsměvy. V dalším stanu vznikají také malá umělecká díla – ozdoby do vlasů z organzy, korálkové stromečky, různé ozdůbky z drátů a korálků a spousta dalších. Z lesa se ozývá bubnování, tak se jdeme podívat, co se to tam děje. To byste nevěřili! Skupina asi čtyřiceti lidí, kteří se vlastně vůbec neznají, bubnuje, tleská a vykřikuje v úžasném rytmu pod vedením dvou hlavních bubeníků. Tohle bych mohla poslouchat celý den. O kousek výš v lese na mě kdosi volá z korun stromů. „Apoleno, podívej!“ Zvednu hlavu a nade mnou letí děčko přivázané na laně. No, pustit se z takové výšky, to už chce pořádnou dávku odvahy!

Od koupaliště k nám doléhají taneční melodie a veselý výskot dětí. Jsme s Klíčnicí zvědavé, tak se jdeme podívat i tam. Už je pořádné horko, tak není divu, že kolem

vody je dětí nejvíc. Některé skáčou na velké nafukovací dráze, jiné jsou zavřené v plastové kouli na vodě, další děti v podobných koulích do sebe narážejí na suchu. A tady je salón krásy, kde zručné malířky kreslí dětem na obličej obrázky. To je krása, jak se všichni smějí a užívají si. Tamhle na vodě jezdí děti na loďkách. Jé, já bych se taky ráda svezla. „Tak pojď, my tě svezeme“, volají na mě dva kluci. No, trochu se bojím, ale co, v nejhorším budu mokrá. Nasedám k nim do loďky, kluci zaberou pádlem a už brázdíme vodní hladinu. Nádhera! Hemží se to tady jako v mraveništi. Žádný zmatek – každý ví, co má dělat, kam má jít, kde má být, takže se nikdo nestrká, nehádá, nemračí.

„Ivanko, kde jsou ty naše krabice? Ivanko, mám to položit sem? Ivanko, kde najdu nůžky?“ Kdo to je ta Ivanka, která všechno ví? Aha, tahle malinká paní, která to tu má všechno na starosti. Obdivuhodné, jak dokáže telefonovat, odpovídat na pět otázek

najednou a ještě se pořád usmívá!

Je večer. Děti přicházejí na hrad Rýzmbek. Snad už tuší, jaká je správná odpověď na tajemnou hádanku. Vítáme je s Klíčnicí na nádvoří a předáváme jim poslední obálku, tu nejdůležitější. Jsou v ní nápovědy, které vedou k poslednímu odpovědi. Co ukrývá tajemná truhla? Děti si prohlížejí hrad, baví se při kouzelnickém vystoupení. Ale slunce pomalu zapadá. Nastává čas hádanek

a kouzel. Vlajkonoši přivedli skupiny podle barev do hradního amfiteátru. Všichni jsou napnuti, ale nejvíc já a má Klíčnice. Tahle chvíle rozhodne. První hádanka – a následuje správná odpověď. Pak druhá, třetí... celkem šest správných slov děti uhodly. Pak se objevila tajemná truhlice. Chvilku napětí... a co se v truhle ukrývá? JABLKO – křičí všech sedm set dětí téměř jedním hlasem. A truhla se sama otevírá a Klíčnice z ní vyndá krásné červené jablko. Beru ho do svých rukou a cítím, že prokletí je pryč. Já i Klíčnice jsme volné a můžeme žít jako obyčejní lidé! Pionýři to dokázali! Zaslouží si odměnu. Každý dostane na památku kovové jablíčko na krk. A navíc kouzelné světlo do lampionu. Kéž je ten pláminek ochrání na všech jejich cestách, v časech dobrých i zlých. A já doufám, že na některé z jejich cest se zase potkáme. Stali se z nás totiž za ten krátký čas přátelé.

Apolena

Neboj, Apoleno! Jsme tu taky! Aneb jak jsme osvobozovali Bílou Paní z Rýzmběrka.

Někdy počátkem letošního roku došlo nám poselství od kastelána Theodora s prosbou o pomoc. Proč bychom se tedy nepokusili, když můžeme. A tak jsme se přihlásili. Abychom zbavili Bílou paní jejího prokletí, potřebovali jsme znát to správné slovo. Během celé soboty jsme získávali nápovědy. Při tom bylo nutno prokázat odvahu, obětavost, obratnost, trpělivost, zručnost i důvtip. Den se chýlil ke konci a naše úsilí vrcholilo. Vzhůru na hrad Rýzmbek! Během cesty i na místě samém jsme se rozhodně nenudili. A každý úspěch byl odměněn přímo úžasnými světelnými efekty. Potom se nám zjevila sama paní Apolena. Se slzami v očích děkovala všem, že jí pomohli zbavit se prokletí.

My ovšem musíme poděkovat pořadatelům za nádherný víkend, který nám nepokazilo ani předcházející nevládné počasí.

Tak ahóóóó! Zase někdy a někde!

Škodík a Kačí

Pionýrská skupina Otava Sušice

Příliš otázek? Odpovědí ale není nikdy dost!

Když v roce 2010 poprvé proběhlo oficiální sebehodnocení Pionýra (metodou CAF), z výsledků vyplynuly skutečnosti, se kterými jsme dále pracovali. Mimo jiné, že málo dbáme na zpětnou vazbu, získávání názorů od lidí na všech úrovních sdružení. Že nestačí ptát se lidí příležitostně, při jednáních a setkáních, ale potřebujeme dlouhodobé systémové nástroje. A proč že? Především proto, abychom si ujasnili, co funguje ke spokojenosti našich dobrovolníků a kam je naopak nutno napřít síly a snažit se o nápravu či zlepšení.

A tak vznikly tři typy dotazníků. „Šmarjá, proč dotazníky?“ říkáte si možná. Proč ne něco modernějšího, zábavnějšího? Tu otázku jsme si samozřejmě položili také, ale když potřebujete získat odpovědi v průběhu akcí, nakonec vám vylučovací metodou mnoho jiných možností nezbyde.

Co ale ty tři typy? Jedním hodnotí účastníci kvalitu vzdělávacích akcí. Druhý vypovídá o funkčnosti servisního zázemí, které mají dobrovolníci v Pionýru k dispozici na všech úrovních. Ten třetí, o kterém budeme mluvit trochu víc, vyplňují vedoucí výprav na velkých pionýrských akcích a jeho cílem je zjistit, jak se v Pionýru cítí, zda se mohou realizovat, mají dostatek informací, zájem o vzdělávání atd. Je zjevné, že kdybychom dokázali získat odpovědi i od těch vedoucích, kteří na žádné společné akce nejezdí nebo dokonce na svém webu cudně zatajují příslušnost k Pionýru, jejich rozpětí by bylo asi větší, musíme ale pracovat s tím, co máme.

Čerstvou várku odpovědí jsme dostali z republikového setkání ve Kdyni (více na stranách 2, 10 a 11). Proto možná nepřekvapí, že všichni dotázaní uvedli, že se v Pionýru cítí dobře, jinak by je to nejspíš na setkání tolik netáhlo... Některé další výsledky byly

ale zajímavější i méně očekávané, o to ale užitečnější. Podívejte se sami:

Pro začátek nám to nedá, abychom se nepochlubili (i když chápeme, že to není jen zásluha Mozaiky). Zdá se, že informace našim dobrovolníkům nechybí... (graf 1)
Celkově lze říct, že respondenti považují servis a podmínky vytvořené Pionýrem za vyhovující (graf 2).

Naopak zarážející může být přesvědčení některých, že nemohou ovlivnit dění v Pionýru. Copak není každá PS zastoupena v krajské radě a každá krajská organizace v České radě Pionýra? Ale především – každá pionýrská skupina může vyslat svého delegáta na jednání nejvyššího orgánu sdružení – Výročního zasedání Pionýra (graf 3).

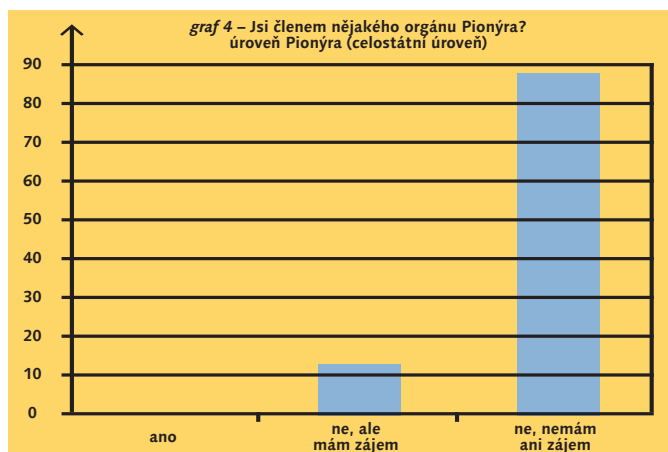
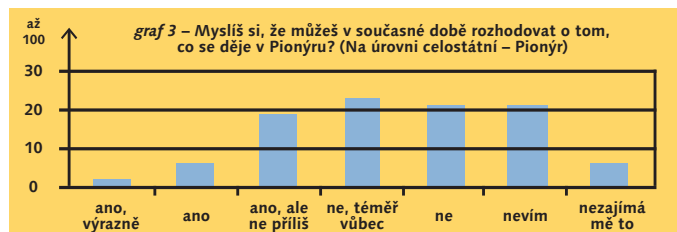
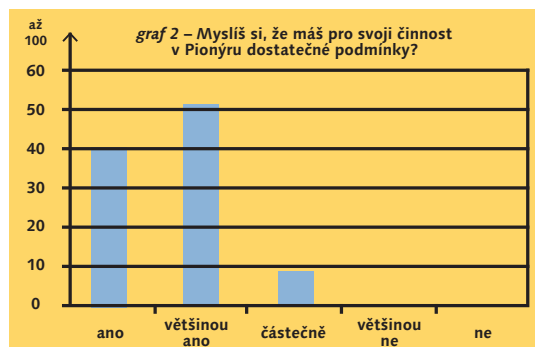
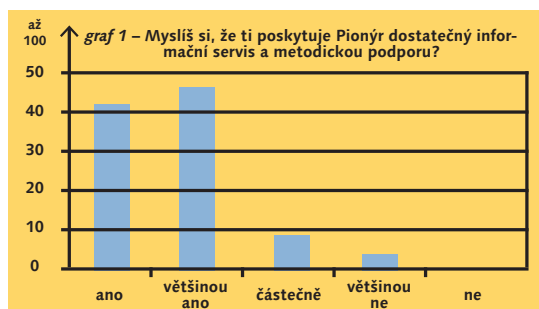
Možná největší překvapení ale ukrývá poslední graf. Pozoruhodné ale není množství záporných odpovědí, s tím se u této otázky počítá. Po tisíckrát opakované mantře „nejsem lídi“ je naopak příjemným zjištěním, že se v Kdyni sešlo několik zájemců o členství v orgánech Pionýra (graf 4). Někdy je škoda, že dotazníky jsou anonymní, nezbyvá než věřit, že tito nadšenci své přání uvedou do života!

Práce v Pionýru jako příprava na práci se svařovanými konstrukcemi

Patrně si teď říkáte, že vás buď šálí zrak, nebo je autor článku patrně pod vlivem psychotropních látek. Ani jedno ale není pravda. Je obvyklé, že při jakémkoliv dotazníkové akci se objeví několik „truc“ odpovědí, RESET 2013 nebyl výjimkou. A tak jsme se v jednom dotazníku mohli dočíst, že respondent je v Pionýru spokojen, akorát ho štve dotazníky, podmínky má vytvořeny pouze částečně, neboť je přetižen dotazníky, a také, že vědomosti a dovednosti nabyté v Pionýru uplatní i v profesním a soukromém životě, a to zejména při pevnostních výpočtech svařovaných konstrukcí. Takové odpovědi nás nehněvají, bereme je s nadhledem. Chápeme totiž, že na akci s dětmi mohou dotazníky působit otravně. Zkusme se ale na věc podívat z jiné strany. Neustále zaznívá volání po větší demokratičnosti a průhlednosti rozhodovacích procesů, leckdo se dožaduje, aby jeho hlasu bylo dopřáno sluchu, aby vedení Pionýra zohledňovalo názory členů... Mají-li ovšem tyto požadavky být naplněny systémově, ne jen s cílem uspokojit (umlčet) jednoho aktuálního

kverulanta, jak to lze udělat bez průběžného plošného sběru vašich názorů? Vyhovoval by vám snad spíš autoritářský způsob vedení Pionýra, který o názory členů nestojí a už vůbec se jimi nehodlá řídit? Je to jen otázka k zamyšlení, ale když nám napíšete svůj názor, jistě se dostane na stránky Mozaiky. Takže: Co vy na to?

Jakub

**VIII. VÝROČNÍ ZASEDÁNÍ
PIONÝRA SE USKUTEČNÍ JIŽ
23. 11. 2013 – PŘIJEDETE?**

XXXVIII. ročník „Cesty odhodlání“

Již potřicáté osmé se sjeli ve dnech 14.–16. června 2013 vyznavači a příznivci branné hry Cesta odhodlání (BHCO). K tradičnímu klání bylo na start do Oskořínku u Nymburka přichystáno celkem 18 soutěžních kolektivů (z původně 23 přihlášených) z celé České republiky, tentokrát z řad pionýrů a ochránců přírody, takže s organizátory a ostatním doprovodem se celkový počet účastníků zastavil na čísle 143, což je na podmínky června 2013 velmi dobrý výsledek a v podstatě téměř přesný průměr celé historie (ten je po tomto ročníku 145,37).

Složitost tohoto ročníku spočívala ve 2 aspektech:

- Poprvé po mnoha letech se nepřihlásil pořadatel BHCO, takže akci musel připravit trvalý garant BHCO – „Generál“ během 3 měsíců (místo obvyklých až 8).
 - Jak prostor hry, tak zejména osobní situace řady předběžně přihlášených účastníků byla v několika případech silně ovlivněna povodněmi. Nakonec hrozivě vypadající situace dopadla ještě dobře v tom, že dotčená zúčastněná družstva sice změnila plánované složení, ale přijela. K úbytku oproti přihláškám došlo zejména v obou dětských kategoriích. Ještě větším problémem se však těsně před BHCO ukázaly přívalové deště, krupobití apod., které v podstatě znemožnily použít plánované hlavní tábořiště. Bylo nutné přijmout za pomoci městyse Loučeň náhradní, ale více než přijatelné řešení. V tomto počasí proběhla i poslední příprava, takže se pořadatelé spolehli na dlouholetou tradici: Když při přípravě BHCO lije, je na BHCO nádherné – a vyšlo to opět na 100%!
- Od pátku do neděle vládlo velmi hezké slunečné, chvílemi až moc teplé počasí.

Stejně jako v posledních letech více než polovina soutěžících startovala v nejstarší kategorii, což dokazuje trvalý zájem juniorů, dospělých a seniorů o možnost měřit své znalosti, schopnosti, ale i fyzickou zdatnost. Hra, zejména sobotní trasa, byla zasazena do velmi pěkného prostředí Přírodního parku Jabkenicko s obzvlášť významnou a nádhernou lokalitou Jabkenická obora. Soutěžící kolektivy nejprve v pátek prošly ze startu v Oskořínku přes rozhlednu Hrubý Rohozec, Jíkev do oblasti Patříná a přes rekreační oblast Jívák dorazily po cca 12 km do bivaku v Loučni.

Sobotní průběh je pak zavedl do prostoru Jabkenic. Všechna soutěžící družstva dosáhla cíle a následně základního tábořiště ve stanovenou dobu, tzn. ještě za světla do 22 hod. a mohla se tak sejít u velkého

společného ohně, u kterého setrvala řada účastníků až do ranních hodin. Sobotní trasa měla v jednotlivých kategoriích 18, 23 a 25 km, takže celková trasa ročníku se pohybovala v jednotlivých kategoriích v rozmezí 30, 35 a 37 km, což je průměr BHCO. Letošní ročník neprobíhal pod speciálním námětem, nesl název „Loučeňský Labyrint 2013“ a ve své podstatě napodobil Labyrintarium a bludiště, kterými je Loučeň proslulá.

Počet kontrolních stanovišť (20–21–24) byl dostatečný, aby prověřil nejenom psychické, fyzické, ale i odborné schopnosti soutěžících kolektivů. Pro představu namátkou uvádím: kontrola vybavenosti – KPZ, slepá mapa „ČR“ (katastrofální výsledky), vysoké lanové aktivity včetně lanového žebříku, botanika, jízdní řády na čas (rovněž poměrně tristní výsledky), bivač, odhad výšky stromů, kompletní orientace a práce s mapou a odhadem vzdálenosti, šifry, hlavolamy, signalizace za pomoci vlastních těl, zdravotní – první pomoc, zoologie s poznáváním zvířete podle siluety a stop, střelba z několika druhů vzduchových zbraní, uzly, překážková dráha s plnou výstrojí a výzbrojí, šipky, provázkový labyrint, hod granátem různých typů (i dobových), plavba na raftu, test znalostí z oblasti Jabkenicko – Loučeňska, „Kimovka“, „Hon na lišku“, u nejstarší kategorie i náčrt terénu, odhad stárů a průměru stromu, zpětný popis osoby apod.

Rozhodně potěšil pozitivní ohlas účastníků na průběh a zajištění celé akce, na které se podílely i složky městyse Loučeň, v čele se starostou, pracovníky kulturního domu a Klubem vojenské historie Loučeň. Největší ohlas zaznamenala stanoviště vysokých lan, hon na lišku a střelba, příjemnou vložkou byla ve velmi teplém počasí i vodní epizoda na raftu. Opravdu byla škoda, že

z důvodu záplavy nebylo možné použít „drsné“ konečné tábořiště v prostoru cvičiště vojenských pásových vozidel (KVH Loučeň) a uskutečnit původně plánovanou závěrečnou epizodu při využití obrněné techniky. Pořádání se za mimořádné situace ujala pod hlavičkou Pionýrského centra „Okresní rada“ Mělník parta v čele s „Generálem“ a s „jeho lidmi“, zejména z PS Mladých obránců vlasti Střelka Kostelec nad Labem, za pomoci 1. PTS Táborník Mladá Boleslav, a s lidmi kolem zakladatele BHCO Karla Lorenze – „Charlieho“.

A kdo si odnesl „palmy vítězství“ včetně putovních pohárů BHCO?

V kategorii M (mladší): „Netopýři“ z MOP Jablonec nad Nisou

V kategorii S (starší): Raketáři z PS Výří Stráž pod Ralskem (Obhájili loňské vítězství a příští rok by si mohli pohár odvézt natrvalo.)

V kategorii K (kmeti): Pochodeň z PS Paprsek Unhošť (Obhájili loňské vítězství a příští rok by si mohli pohár odvézt natrvalo.)

Trocha statistiky

38 ročníků BHCO prošlo 5524 účastníků, z toho 3910 soutěžících, 1614 organizátorů, rozhodčích, doprovodů apod. a 552 soutěžních kolektivů, z toho 137 v kategorii mladších dětí, 260 v kategorii starších dětí a 155 v kategorii nejstarších (kmetů).

Pozvánku na další, 39. ročník vám pošlou pionýři z Červené Vody na termín 6.–8. 6. 2014 do prostoru mezi Orlickými horami a masivem Kralického Sněžníku.

Jubilární, 40. ročník bude připravován garantem hry, skupinou zakladatelů a PS Střelka Kostelec nad Labem s termínem 12.–14. 6. 2015 s umístěním do terénu Kokořínska. Mimo to se již přihlásil i pořadatel 41. ročníku – 1. PTS Táborník Mladá Boleslav. Nicméně i novému subjektu, který by zavedl BHCO do dosud neprobádaných terénů a jiných oblastí ČR, by byla dána možnost BHCO uskutečnit.

Ahoj na „Bojovce“ 2014.

Ing. Jirka Vostřel
(„Generál“)

trvalý garant a účastník 28 ročníků BHCO

Jak to po dvouměsíční přestávce na letní prázdniny bývá, najdete tentokrát na této dvoustraně hlavně zprávy, které přišly na konci května a během června – a nevešly se tak do červnového vydání. Během prázdnin jste nám psali především o táborech, o kterých jste se již mohli dočíst na stranách 10 a 11.

Za keškami v Mariáňkách

Na poslední hledání pokladů před prázdninami se habartovští pionýři vydali do Mariáňských Lázní.

Vyrážíme v sedm hodin ráno do Sokolova, odtud vlakem do Chebu a poté do Mariáňských Lázní. Už na nádraží zapí-
náme navigace a zjišťujeme, kudy k nejbližšímu pokladu. Cesta nás zavedla do přírodního parku u Prelátova pramene. V parku je řada dřevěných prolézaček, houpaček,

malá lanová dráha a velká dřevěná mašina. Opodál v lese nacházíme první keš. Dál jdeme na rozhlednu „Hamelika“ lesem a chvílemi zapomínáme, že jsme nedaleko rušného města. Navigace nás neomylně vede k Pirátovu prameni, kde nalézáme druhou keš. Od něj stoupáme do kopce, až se před námi konečně objevuje dančí a jelení obora na Krakonoši. Dáváme si zde krátký a zasloužený odpočinek a pozorujeme přitom pasoucí se zvířata. Cesta

Habartov

k rozhledně vede přes vrchol místní sjezdovky, odkud se nám otevře krásný výhled dolů na město. Pak už hurá k rozhledně a odlovení třetí keše.

Z rozhledny se vracíme zpět k oboře, a naším dalším cílem se stala zdejší socha Krakonoše. U ní se necháváme vyfotit a nenápadně jdeme odlovit čtvrtou keš. Kabinovou lanovkou sjíždíme zpět do města a jdeme se podívat na prosulou „Zpívající fontánu“. Někteří z nás ji vidí poprvé. Přicházíme včas, zrovna začíná hrát. Poté máme čas si ještě projít kolonádu a odlo-
vujeme naši dnešní pátou a šestou keš. Čas výletu se krátí a nám nezbyvá nic jiného, než se vrátit na nádraží a vlakem zpět do Sokolova. Zde se ještě pokoušíme odlovit poslední keš, bohužel neúspěšně, a poté už znavení, ale plní zážitků, jedeme domů.

Anna Kováčová, PS des. St. Roubala

Holešov

Víkendovka plná zvrátů a překvapení

Poslední květnový víkend strávili členové PS M. Očadlíka v krásném prostředí Hostýnských hor na Rusavě. Plánovaná letní víkendovka byla chvílemi téměř zimní. Počasí nepřálo, přišlo a byla dost velká zima. Přesto na kolibě na Čecheru vládla dobrá nálada.

Zahráli jsme si spoustu zajímavých her, učili se pracovat s buzolou a mapou, vážali uzly a zkoušeli morseovku. Když se počasí umoudřilo a vysvitlo sluníčko, rádi jsme vyrazili ven, hráli ringo, užili si aktivity s padákem, zaběhli si přírodovědnou stezku a vydali se i na túru k soše partyzána Slávka Londy.

Po cestě jsme také pořádně zmokli. Přesto jsme natrhali kytičku, kterou jsme položili u památníku a vedoucí nám zde vyprávěli příběh tohoto statečného mladého chlapce, který padl za 2. světové války. V podvečer jsme navštívili keramickou dílnu pana Vaculíka, kde jsme si prohlédli hrnčířský kruh, pec a jeho rozmanité výrobky. Oba večery jsme trávili hrami a zpíváním při kytaře. Víkendovka rychle uběhla a v neděli jsme se neradi vraceli domů. Této víkendovky se s námi zúčastnily také nové děti, se kterými jsme se velmi rychle skamarádili a přijali je mezi sebe. Děkujeme našim vedoucím

a také vedoucímu koliby panu Barotovi za perfektní zázemí, které nám na kolibě vytvořil.

Členové PS M. Očadlíka Holešov

Kolem Pohádkového potůčku

Letošní ročník Pohádkového lesa, který pořádala 1. června PS Safír Kdyně, spíše připomínal dobrodružnou hru. Vytrvalý déšť změnil

první polovinu trasy ve vodní tok, který snad jen u vodníka a jeho vily nepůsobil nepatřičně. Nicméně díky stoprocentnímu nasazení organizátorů se podařilo udržet ráz této akce a připravit pro děti 15 pohádkových zastávek. Obdivuhodných více než 200 účastníků mohlo kromě již zmíněného vodníka potkat v lese makovou panenku s motýlem Emanuelelem, indiána s kovbojem, šmouly, čerty nebo králíky z klobouku. Děti zašivaly vlkovi břicho s Červenou Karkulkou a hajným, loupily perníčky pro Jeníčka a Mařenku, lovily kance a jinou škodnou s Asterixem a Obelixem a hledaly

Kdyně

kouzelný lektvar se Shrekem a Fionou. Úkolů bylo po cestě ještě mnohem více a přidáme-li k nim i průchod rozbahněnou stezkou, byla odměna, buřt a limonáda v cíli na hradě Rýzmburku, vskutku zasloužená.

Všem otrlým návštěvníkům i našim statečným organizátorům velice děkujeme a do příštího ročníku si popřejme pohádkovější počasí.

Jakub Hrubý, PS Safír

UZÁVĚRKA SOUTĚŽE SAMI O SOBĚ

Připomínáme, že na konci září je uzávěrka soutěže Sami o sobě. Tak posbírejte své mediální a propagační počiny a posílejte! Více o soutěži a jejich pravidlech se dočtete na adrese samiosobe.pionyr.cz.

sami osobě

15

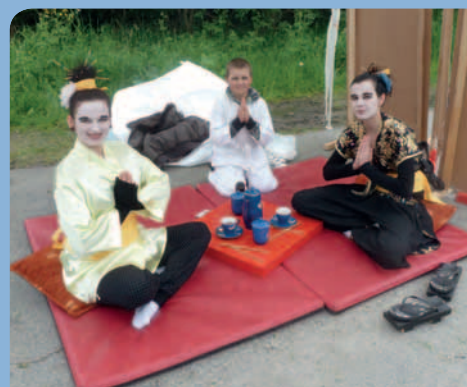
Sušice

Postřehy Psa cestovatele

Milí kamarádi, v sobotu 25. května jsem byl v Sušici na Pohádkovém lese, kde jako každý rok na nás čekalo plno her a zábavy. Děti už byly tak nedočkavé, že jsme je vypustili na cestu o něco dřív. Letošním tématem byl Hravý svět, takže jsem si mohl vyzkoušet různé hry, které se hrají v některých zemích. Nejvíce mě zaujalo Rusko, kde na nás čekala Marfuška spolu s medvědem,

a Norsko. Tam byla hromada sněhu. Celý zmrzlý jsem se potom ocitl na slunném jihu Francie, kde jsem si zahrál pétanque. Zaházel jsem si podkovou jako pravý kovboj, s Eskymáky jsem chytal ryby, v Japonsku jsem si vyzkoušel, jak umím držet rovnováhu. Objednané počasí se nakonec vyvedlo. To víte, štěstí přije připraveným.

Podle postřehů Psa cestovatele zapsala
Ludmila Michalíková

Dětský den ve Dzbeli

Společně s Maxíky z Vendolí jsme se 1. června zúčastnili dětského dne

ve Dzbeli. Prošli jsme si pohádkový les, kde nás přepadli Teletabís a mnoho dalších postav z pohádek, někteří si nechali přistát

Svitavy

na ruce dravce a poté jsme vystoupili s naším představením z Divokého západu. O zábavu rozhodně nebyla nouze. Mezi další body programu patřily country tance v podání Country klubu z Vendolí, který zde měl více vystoupení v průběhu celého dne. Dále Labutí jezero, ale i králíci z klobouku, mažoretky, ženy a muži ze Dzbeli a mnohá další představení. Počasí se také umoudřilo a ukázalo se i sluníčko. Na závěr bylo pro malé i velké připraveno obrovské množství pěny. Celkem se prošlo pohádkovým lesem 774 dětí plus rodiče a mnoho dalších návštěvníků. 21. ročník této rozsáhlé akce byl velmi povedený a jsme rádi, že jsme mohli být jeho součástí.

Lucie Fišerová, PS Vysočina Svitavy

Jako obvykle si v zářijovém vydání připomeneme i ty oslavence, kteří svá jubilea prožili během července a srpna.

- 8. 7. oslavila své 60. narozeniny **Libuše Nejedlá** z PS Dobřany (Plzeňská OP).
- 10. 7. oslavila své 60. narozeniny **Daniela Janáčková** z PS Za Vodou (KOP Královéhradeckého kraje).
- 13. 7. oslavila své 60. narozeniny **Magdalena Kliková** z PS Mikulka (Plzeňská KOP).
- 31. 7. oslavil své 65. narozeniny **Bohuslav Kühnel** z PS Osmička (Středočeská KOP).
- 31. 7. oslavila své 50. narozeniny **Vladimíra Selingerová** z 241. PS Ledňáči (Pražská OP).
- 4. 8. oslavila své 50. narozeniny **Magdalena Gorpielová** z PS Velká Polom (Moravskoslezská KOP).
- 16. 8. oslavila své 60. narozeniny **Helena Dráždilová** z PS T. O. Mešnice (KOP kraje Vysočina).
- 23. 8. oslavil své 50. narozeniny **Pavel Čulík** z PS Planá nad Lužnicí (Jihočeská KOP).
- 25. 8. oslavil své 65. narozeniny **Ladislav Petrželka** z PS Štětí (Ústecká KOP).
- 29. 8. oslavila své 55. narozeniny **Jana Bendová** z 6. PS Svibická Šestka (Moravskoslezská KOP).
- 12. 9. slaví své 65. narozeniny **Marta Kubátová** z PS Franka Elstnera (Pardubická KOP).
- 17. 9. slaví své 60. narozeniny **Bedřich Lechner** z PC Rakovník (Středočeská KOP).
- 18. 9. slaví své 65. narozeniny **Karel Weil** z PC Praha 8 (Pražská OP).

Blahopřejeme!

Červnový kongres IFM-SEI v Manchesteru

Během víkendu 7. až 9. června 2013 se konal kongres mezinárodní organizace IFM-SEI, jejímž členem je také Pionýr. Na programu bylo hned několik věcí: schválení změn ve stanovách, přijetí nových členů,

pracovní plán na příští tři roky a volba nového vedení. Nechyběla však ani neformální zábava, ať už to byly workshopy nebo závěrečný taneční večer. Důvodem k slavnosti byla již zmíněná volba nového Prezidia IFM-

SEI, ale také loučení s jeho předchůzci členy, kteří odvedli úctyhodnou práci. A jaký je tedy výsledek zasedání nejvyššího rozhodovacího orgánu IFM-SEI? Každý z pěti světových regionů je odteď v Prezidiu zastoupen dvěma

členy. Věková a genderová kvóta zajišťují, že jeden bude vždy člověk mladší 30 let a alespoň jeden bude žena. Dále se zjednodušil systém členství – mimochodem, mezi novými členy jsme přivítali Pionýry z Mali, Fénix ze Slovenska a Integrada Absoluta z Chile a jako kandidátskou organizaci Ram Manohar Lohia International Trust z Indie. Nejzajímavějším výstupem je bezpochyby strategie aktivit na další období, jež se zaměřuje na tyto oblasti: dětská participace, mezinárodní spolupráce a skupinová práce, rovnost a inkluze, mír a konflikt. Ke každému tématu probíhaly diskuse se zaměřením na to, jaké jsou cíle IFM-SEI a jak by měly vypadat konkrétní vzdělávací aktivity.

IFM – SEI

Katka Bizubová

nové vedení IFM-SEI

Prázdninový „Výkoňák“

Po měsíční pauze v srpnu opět jednal Výkonný výbor České rady Pionýra, který se sešel 17. 8. na táborové základně Pionýrské skupiny Mír Domažlice, kde právě probíhala Letní táborová škola Korálky (více na str. 8 a 9).

Nedílnou součástí programu byly jako obvykle nutné procedurální záležitosti, k nimž bylo tentokrát možné počítat i potvrzení výsledků předchozích elektronických hlasování. Těmi byl schválen návrh na rozdělení mimořádné dotace MŠMT na práci s dětmi ohroženými sociálním vyloučením a také na poskytnutí mimořádné dotace od Pionýra na likvidaci povodňových škod (II. kolo). Dále bylo projednáno několik výrazných témat. Jedním byla příprava VIII. výročního zasedání Pionýra, a to jednak v rovině organizační, ale i obsahové. Především

šlo o navazující kroky (např. úpravy údajů v registrech apod.) a související dokumenty, jež je nutné připravit s ohledem na chystané úpravy Statutu Pionýra. VV se také věnoval přípravě zprávy o své činnosti, která bude poprvé předložena přímo Výročnímu zasedání Pionýra.

Druhým byla propagace Pionýra, jež byla probírána v několika rovinách – například záměr provést vnitřní výzkum na téma propagačních aktivit a předmětů, který vzešel od skupiny brněnských pionýrů, či přehled nadcházejících kroků v oblasti propagace.

Výkonný výbor také provedl II. kolo sebehodnocení Pionýra (metodou CAF). S výsledky vás seznámíme v následujících vydáních Mozaiky, prezentovány budou také na Výročním zasedání Pionýra 23. listopadu. To ale samozřejmě nebylo vše, VV ČRP například schválil poslední úpravy v záměru Mozaiky Pionýra pro začínající ročník, projednal zprávy z letošní letní činnosti, schválil pořádání koncertu Děti dětem a Ledové Prahy a mnoho dalšího.

Jakub

LTŠ Korálky

Nové programy nekoušou! ale jsou vážně... na míru

Letošní ročník budou opět provázet ukázky z nových námětových programů Pionýra pro činnost oddílů. O krátkou počáteční glosu jsme požádali Irenu, která se kolem jejich přípravy pohybovala přes tři roky.

Jsou programy OPRAVDU nové?

I když se to nepatří, zareaguji protiotázkou: Je to možné?

Ale vždyť se to o nich říká...

Předně – nejde o budou a programy jsou nové. Ale není to absolutní převrat v činnosti, aby někdo nečekal samospasitelné záležitosti. Všichni tvůrci se snažili do námětů namíchat koktejl osvědčených činností v novém kabátě i zcela nové prvky. Co se rozhodně nezměnilo, jsou základní formy činnosti: schůzky, výpravy... Ale svědomitě jsme se snažili, aby užívaný slogan: Čerpají z pramenů Pionýra, jeho zásad a tradic a současně odpovídají výzvám i trendům dneška – byl pravdivý.

Trošku frázovitě, ne?

Do krátké odpovědi obtížně směstnám to, na co lektori například na LTŠ potřebují celou lekci. Uvádíme-li, že program pro nejmenší „Mládátka“ (jde o část pro ty, co

ještě nečtou), dává podněty, aby se ti nejmenší začali osmělovat, a nabízejí pobídky pro čas, kdy maminka přestává být středem jejich vesmíru, je to jen nástin. Nejvhodnější je vzít materiály programu do ruky a podívat se, co přesně nabízejí, jak snadno se s nimi pracuje.

Jsou tedy – na míru – i pro vedoucí?

Ano, nabízejí vedoucímu kuchařku, jak zvládnout přípravu na jednu schůzku,

na jedno roční období či celý rok. Nebo je přinejmenším zajímavě oživit. Desítky metodických i pracovních listů, spolu s doplňkovým materiálem jsou uceleným souborem... na míru, pro naše vedoucí.

Takže výzva?

Jakkoli naše povídání může působit tezevitě, musím přitakat. Ano jde o výzvu v tom nejlepší smyslu slova. Pro vedoucí, aby zkoušeli a případně i přispěli svými zkušenostmi, pro děti, aby mohly prožívat hezké chvíle v oddělech.

Ptal se Martin

Mraveneček – Člověče, nezlob se

Hra je jedním z prvků pro stmelení kolektivu. Každý si rád hraje a pro děti bude změnou a zajímavým zážitkem, pokud se budou moci spolupodílet na výrobě hry a následně si ji zahrát. Jak na to, se můžete inspirovat v metodickém listu ze souboru námětů pro naše nejmladší děti Mládátka a Zvírátko – „Mraveneček – Člověče, nezlob se“

K realizaci samotné aktivity budete potřebovat:

vatové figurky, prstové barvy, štětky, lepidlo, nůžky, (zbytky látek, krepový papír, vlnu, stuh, výseky z pěnové gumy...), tavnou lepicí pistoli a tyčinky s lepidlem, balící papír, vystřížená kolečka (cca 30 ks), pastelky, fixy, házecí kostku, podložku na malování nebo novinový papír na zakrytí stolu. Můžete využít i přílohu, která je k dispozici ke stažení (viz dále).

Jak na to

Nejprve dětem převyprávějte úvodní legendu.

Jednoho dne hodně přišlo, a tak se všichni kamarádi šli schovat k medvědovi do brlohu. „Co budeme dneska dělat?“ zeptal se sovík a mravenečka napadlo, že by si mohli všichni dohromady zahrát nějakou hru. Ale medvěd doma žádnou deskovou hru neměl. Mraveneček chvíli přemýšlel a potom řekl: „Tak, když žádnou nemáme, co kdybychom si nějakou vyrobili?“ Všichni nadšeně souhlasili.

Medvěd se zeptal maminky, jestli by jim mohla s výrobou pomoci. Maminka medvědice řekla, že jim ráda pomůže a hned pro mládátka připravila figurky, velký papír, nůžky, barvy a štětky. Mraveneček na velký papír namaloval kolečka a pospojoval je čarami. Do každého

kolečka

namaloval nějaký úkol. Ostatní kamarádi mezitím namalovali figurky tak, aby každá byla jiná a oni si je poznali. Když byla mládátka s prací hotova, posadila se všechna okolo stolu a začala hrát hru. Když hru dohrála, složila ji pěkně do krabice a medvěd ji uložil do police ke svým hračkám. Hra se všem moc líbila a mládátka si slíbila, že si ji zase někdy zahrájí. „Jé, přestalo pršet, pojďte si hrát ven,“ zahoukal na kamarády sovík a mládátka vyběhla ven z brlohu a šla si hrát na louku. Popovídejte si s dětmi, zda mají doma nějaké společenské hry a s kým tyto hry hrají. Která hra se jim nejvíce líbí. Diskusi ukončete tím, že si takovou hru, jakou si vyráběla mládátka, dnes zkusíte také vyrobit.

(pokračování na str 18 dole)

Jak se loví „many“

V minulém pionýrském roce jste mohli zaznamenat úspěchy některých pionýrů. Mladí lidé z Pionýrské skupiny Čáslav ze získaných peněz v projektu Think Big od společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. opravili a zviditelnili svoji klubovnu. Pionýrská skupina Mír Domažlice získala od té samé společnosti podporu na projekt „Hejbní kostrou“, který byl určen pro děti a mládež, kteří si mohli vyzkoušet tradiční i netradiční sporty a smysluplně tak trávit svůj volný čas. Jihomoravští pionýři pro svůj projekt „Pojďme spolu – vzdělávání vedoucích NNO, zaměřené na činnost s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami“ získali finanční podporu v rámci globálního grantu Jihomoravského kraje, Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost spolufinancovaného ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu. Dočíst jste se mohli i o těšínské pionýrské skupině Svibická Šestka, která díky prostředkům z grantového programu Srdcovka nadace OKD opravila svou táborovou základnu.

Podobných příkladů by bylo možné vyjmenovat ještě více. Stojí však za tím vším práce – někdo musel zpracovat a předložit projekt na takové úrovni, že zaujal a přinesl do oddílu, na PS nebo na KOP peníze, někdo jej musel realizovat a následně správně uzavřít. Protože získání peněz je jedna věc, ale úspěšné dotažení projektu až do konce je to, co vám může otevřít dveře i příště.

Jak na to?

Hledejte poskytovatele grantů. Když už jej najdete, ověřte si (třeba na jeho webových stránkách) vše, co je důležité pro úspěšné přijetí projektu. Sem patří: komu je grant určen, kdo může žádat o finanční či jiný příspěvek, zda patříte do dotčeného regionu. Pečlivě prostudujte pravidla výběrového řízení (jak podat žádost, termín pro podání žádosti, náležitosti žádosti a povinné přílohy). Nezapomeňte

si zjistit podmínky pro financování projektu (financování v plné výši, částečné, pouze určitá oblast, rozpětí poskytovaných finančních částek, kdy budou peníze skutečně poskytnuty...).

Velké společnosti, které vyhláší grantová řízení, mívají pro přihlašování do soutěže vlastní webová rozhraní.

Někdy bývá podmínkou pro účast v soutěži i poskytnutí Výroční zprávy – proto pokud plánujete, že byste se v budoucnu chtěli zabývat psaním projektu, je vhodné počítat i s vytvořením výroční zprávy. A když už ji budete mít zpracovanou, proč ji nepřihlásit do soutěže Sami o sobě?

Projekty můžete podat například zde:

www.o2thinkbig.cz sledujte stránky, výzva pro další kolo by se mohla objevit na konci roku 2013.

www.nadacecez.cz žádosti o nadační příspěvky lze podat do 30. září 2013.

www.nadaceokd.cz výzva pro podávání grantů bude vyhlášena na konci roku 2013.

www.nadacevia.cz výzvy se objevují průběžně.

Anna Nováková

(dokončení ze str 17)

Vyrábíme

Nejprve rozdejte dětem již vystřižená, prázdná kolečka z papíru o průměru cca 10 cm. Řekněte jim, aby si rozmyslely úkol, který by chtěly na kolečko namalovat. Dbejte na to, aby se nevyskytovalo více stejných nápadů, v případě jejich výskytu se pokuste nápady dětí usměrnit. Pokud si dítě není jisté, poraďte mu, co by mohlo namalovat. Až budou mít děti obrázky namalované, dopište ještě pro jistotu texty úkolů do koleček, aby bylo jasné, co který obrázek znamená. Dále můžete použít úkoly z přílohy, které jsou již natištěné – děti je mohou vybarvit.

Hotová kolečka s úkoly rozložte na velký (nejlépe balící) papír a potom nalepte. Jednotlivá kolečka pospojujte, aby vznikla cesta. Na papíru nezapomeňte označit start a cíl.

Až budete mít hotový hrací plán, můžete začít s dětmi „oblékat“ vatované hrací figurky. Děti mohou pracovat například jenom prstovými barvami a rukama nebo i štětcem. Další možností je kromě základního pomalování barvou tyto figurky i obléci (například polepit zbytky látek nebo krepovým papírem) a přidávat jim vlasy například ze zbytků vlny. Mezitím co budou figurky schnout,

poklidte s dětmi pracovní místo. Je vhodné figurky označit například zespodu jmény dětí, aby si je potom poznaly. Než budete hrát vyrobenou hru, je vhodné si s dětmi zahrát nějakou oddychovou hru.

Hrajeme si

Pokud jsou už figurky zaschlé a připravené ke hře, můžete si ji s dětmi zahrát. Nejprve si stanovte pravidla hry. Například rozložíte, kdo začne první. První hráč rovnou nasadí figurku do hry a hodí kostkou. O počet bodů hozený na kostce se potom posune a splní úkol, který je

na daném políčku. Pokračuje další hráč v pořadí. Hru můžete hrát bez tzv. „vyhazování“, tzn., že hráč, který skočí na políčko, které je již obsazené jiným hráčem, plní úkol z tohoto políčka, a hráč, který na tomto poli byl před ním, se nemusí vracet na začátek hry. Vyhrává ten, kdo se do cíle dostane jako první. Případně můžete

odměnit každého, kdo se dostane do cíle, nějakou drobnou sladkostí. Pravidla hry si však můžete upravit podle svého. Až hru dohrajete, nezapomeňte ji s dětmi uložit – i to má svůj smysl.

Podklady k této aktivitě i další náměty pro práci s nejmladšími dětmi (ale nejen s nimi) najdete na www.pionyr.cz v sekci Pro členy / Výpravy za poznáním.

Lektoři pod mikroskopem – Osobnost lektora I.

V měsíci červnu jsme otevřeli nové téma, které se týká lektorů, lektorských sborů pracujících na našich PVC KOP. Dnes bychom pootevřeli a zastavili se u problematiky „Osobnost lektora“. Je to téma obsáhlé, proto bude rozděleno do několika částí.

Lektoři v Pionýru vzdělávají nejen nové příchozí dobrovolníky, ale i letité oddílky, nebo „funkcionáře“. Naši dobrovolníci se chtějí vzdělávat, touží růst, dovédat se nové poznatky, vyzkoušet si něco nového, zvyšovat si kompetence. Nevěřím, že pionýři nechtějí slyšet o vzdělávacích akcích, nejezdí na tyto akce, považují to za ztrátu času... Při psaní těchto řádek se mně promítla jedna prázdninová akce – LTŠ „Korálky“ v Újezdu u Domažlic. Sjelo se 20 účastníků a 8 lektorů z celé republiky, někteří dokonce urazili dalekou cestu (480 km). A když jsem s jedním z nich jela autem a ptala se ho, jestli to nebylo dlouhé rozhodování kvůli vzdálenosti, tak se na mě díval s překvapením a s odpovědí, že o tom vůbec takto nepřemýšlel. Prostě si přečetl program, jména lektorů a zaregistroval se na Přihlašovně. Vedle toho se také těšil na lidi, které na Korálkách potká, se kterými se uvidí, seznámí...

Lektoři jako lákadlo

Motivace k přihlášení na vzdělávací akci musí vycházet od lidí samotných. A ne jen z možnosti či nutnosti získat osvědčení, nelmuvě o tom, že účastníka někdo přihlásí... Síla motivace účastníků akce závisí i na účasti a garanci lektorů. Chcete-li, velkou roli sehrává osobnost lektora, který se akce účastní. Já měla obrovské štěstí poznat lidi – lektory, se kterými jsem se tři roky setkávala, spolupodílela na programech, diskutovala, ale také „něco“ krásného prožila. Vazby, které se mezi námi vytvořily, nastartovaly další naši spolupráci v Lektorském sboru ÚPVC. Každý z nich má svoji „parketu“, své téma, které předává ostatním dobrovolníkům. K akcím přistupují jako k výzvě, být ještě lepší, ještě čitelnější, nabídnout a zařadit jinou formu vzdělávání. Velmi si jich vážím a naprosto jim důvěřuji. Na každé akci mne překvapí novým pojetím tématu, novou formou a k jednotlivým akcím přistupují jako k výzvě. A to je ono! Oni touží předávat své dovednosti a vědomosti, je to baví a v této činnosti, mimo jiné, vidí svoji seberealizaci, potřebu a smysluplnost svého konání.

Anebo také ne...

Bylo by úžasné, kdyby to takto probíhalo na všech PVC KOP. Musím však kriticky říci, že neprobíhá. Často máme lektory na smlouvu, neboť to jsou lidi mimo sdružení. V některých oblastech to vadit nemusí, ale v oblastech jako PedPsy, bezpečnost... je to chyba a považuji to za velký problém. „Cizí“ lektoři neznají naše podmínky, nepředvedou řadu věcí do našeho systému, neznají úskalí práce oddílka v oddílech, nemají tuto činnost ozkoušenou, neprošli cestou instruktorů nebo vedoucích, nemají na čem stavět. Takoví lektoři kvalifikovaně

předají pouze teoretické znalosti, ale to je málo. Na druhou stranu, máme „naše“ lektory – pionýry, kteří předávají poznatky a znalosti stále stejnou formou. Nebaví to pak ani je samotné, ani posluchače, účastníky vzdělávací akce.

Nesmí chybět zájem

Lektorským sborům při PVC KOP jsme chtěli pomoci. Nabízeli jsme setkání lektorů pro oblast PedPsy, abychom zajistili kvalitní a kvalifikovaný přenos informací o výchovných programech – Mládátka a Zvířátka, Putování se psem, Tajemství staré truhly či Osmá planeta. Jaký byl ohlas? Žádný! Prostě nebyl zájem. Ptám se tedy, jak zajistit kvalitní vzdělávání v Pionýru, když naši lektoři nemají zájem se vzdělávat? Oni by měli mít eminentní zájem, aby každý jejich vstup byl něčím novým, přínosným pro účastníky akce. Pokud to tak není, pak je to rutina a to není pro vzdělávání dobré! Je třeba o tom přemýšlet a nejen to, je třeba pro změnu „něco“ dělat. Pionýr hledá nové cesty i ve vzdělávání. A myslím, že je za pět minut dvanáct, protože Pionýr potřebuje mít vzdělané lidi. Lidi, kteří se v dané oblasti orientují a dokáží zodpovědět řadu otázek.

Superlektor?

Téma našeho povídání je úvod do osobnosti lektora. Jak tedy vypadá ideální lektor? Osobnost lektora „ideál“ zahrnuje mnoho a mnoho vědomostí, dovedností, schopností, znalostí a postojů, kterými by měl ve své praxi = lektorování disponovat. Pravdou je, že lektorem se nikdo nenarodí, ale musí se jím učit být. Někdo je na startovní dráze lektorování s lepšími dispozicemi, někdo s horšími, ale vždy je dost věcí, které se lze naučit, vypilovat, v čem se může zlepšit. To je nedílná součást dobrého lektorování – práce na sobě.

Každé, byť i krátké, vystoupení či prezentace je možností, jak se něco nového naučit, kde získat další zkušenost, to co nás posouvá dál. Kvalitní lektor by měl naplňovat kritéria odborné způsobilosti, průběžně se vzdělávat, pokud možno mít zkušenost se vzděláváním dospělých, a také reference na svoji osobu. Velmi často se u lektora sleduje jeho vystupování, komunikační dovednosti a kompetentnost, propojení teorie s praxí v rámci

vzdělávacích aktivit, umění motivovat účastníky, schopnost reagovat na podněty účastníků vzdělávání a pracovat s nimi. A o těchto kritériích „ideálního“ lektora si budeme povídat v dalším čísle Mozaiky. Budu se těšit i na vaše připomínky, zkušenosti, prostě reakce, které budou přicházet.

Lída Kočí, garantka Ústředního pionýrského vzdělávacího centra

Velikonoční jezero

V době od 27. 7. do 10. 8. trávili pionýři z oddílu Rolničky (PS Chomutov), léto na své táborové základně poblíž Nejdku u Karlových Varů. Během jednoho překrásného letního dne se rozhodli navštívit nedaleké jezírko zasazené do lesnaté krajiny mezi obcemi Odeř a Lužec. Cílem výletu nebylo pouze navštívit samotné jezírko ale také se věnovat geocachingu a cestou zpět navštívit Nejdek. K lovení si Rolničky vybraly keš, která se týká přímo samotného jezera. Je jí keška „Velikonoční Jezero“ (GC2TCAF).

Představení

Keška je typu Multicache. Znamená to, že při lovu samotné bylo potřeba obejít několik stanovišť a na nich zjistit indicie nutné pro výpočet finálních souřadnic. Výchozí bod pro kešku se nachází na souřadnicích N 50° 18.793 E 012° 48.991. Obtížnosti patří keška mezi průměrné. Terén je hodnocen třemi hvězdami, a tak Rolničky tušily, že nic horšího než poskakování mezi kořeny stromů a strmější výstup do kopce je nečeká. Dvě a půl hvězdy u obtížnosti pionýrům napověděly, že k nalezení finálové schránky budou muset zapojit své mozkové závity.

Hledání

Ráno, hned po snídani, vyrazily Rolničky z Nejdku ranním autobusem do Obce Děpoltovice (zast. Děpoltovice – horní statek). Odsud se pak celá skupina vydala podle mapy po polních stezkách a lesních cestách k jezírku. Jistotu možností bylo také dostat se do obce Odeř a odsud pokračovat po žluté turistické značce, avšak pro tuto se pionýři nerozhodli. Cesta lesem v letním tropickém dni příjemně ubíhala a přibližně za necelou hodinku chůze stáli všichni

pionýry opravdu potrápila. Autor se kačerů ptal, jaký význam má cedulka na stromě. Nikdo z nich se zatím s takovou cedulkou v přírodě nesetkal. Po chvíli uvažování zvolili kačeři odpověď a vydali se dále. To, jestli byla jejich odpověď správná se ukáže, najdou-li na vypočtených souřadnicích schránku. V opačném případě by museli hádat znovu a svoji chybu napravit. Konečně došli na poslední stanoviště a odpověděli na poslední otázku. Zbývalo jen dosadit čísla z indicí do vzorce a vypočíst finální souřadnice. To nebyl žádný problém, a tak už po chvíli mohli „nacvakat“ souřadnice finálové schránky do GPS navigací. Jakmile byl i tenhle poslední úkol hotový, vydali se všichni směrem, který ukazovaly přístroje. Pro většinu skupiny bylo navigování pomocí GPS novinkou, ale našli se i ostřílení mazáci, kteří už po chvíli stáli na místě, kam je malá plastová krabička dovedla. A pak přišla část, která nejvíce baví nejmladší členy skupiny. Tou bylo hledání finálové schránky. Je tam nebo není? Odpovídali jsme správně? Kdo ji najde první? I přes to, že každý chtěl schránku najít, se všichni dokázali držet základního geocachingového pravidla – hledje

zrýt místo uložení schránky s důkladností stáda divokých vepřů. Z toho by neměl autor keše velkou radost.

Heuréka

Při hledání pionýry trochu potrápil signál a také někteří zapomněli zohlednit důležitou věc, a sice sklon terénu. Naštěstí jeden ze zkušenějších lovců se nenechal zmást a během chvíle už hlásil nález místa uložení. Než vyjmul schránku ze skryše, všichni si dobře prohlédli, jak je uložena, je přece důležité ji vrátit na stejné místo a ukryt stejně jako autor, aby i lovci, co přijdou po nich, měli stejné podmínky. Schránku, o velikosti přibližně poloviny krabice od bot, odmaskovali a vyjmuli z místa uložení. Po otevření schránky se jim naskytl pohled na ukryté poklady. První, co vedoucí „kačerské“ skupiny vytáhl z krabičky, byl logbook. Do toho zapsal datum a čas nález, přidal své razítko, a celá skupina se pak do zápisníčku podepsala. Také bylo důležité doplnit údaje o obchodování v kešce. Jeden z pionýrů si na památku z krabičky vzal malou plaketu a místo ní do schránky vložil dva hopíky. Tak bylo pravidlu – obchoduj fér – učiněno za dost a schránka se mohla opět uložit na nějaký čas ke spánku ve své skryši. Ještě předtím se celá „kačerská“ skupina se schránkou vyfotila. Zabalili ji pak do černého pytle, ve kterém původně byla, a uložili ji zpět přesně tam, odkud ji vytáhli. Také maskování skryše provedli stejně jako předchozí lovci. Každý měl radost z nálezů a ti, kdo lovili poprvé, možná našli dalšího zajímavého koníčka. Za práci odvedenou při hledání indicí a kešky, se pak všichni odměnili koupáním v křišťálových vodách jezírka. Protože se všem na místě líbilo, zdrželi se tam tak dlouho, že návštěvu Nejdku a prohlídku města a muzea odložili na jiný den. Přišel čas se vydat na autobus a zpět do tábora. V autobuse pionýři přemýšleli, co by poradili těm, kteří se rozhodnou jejich výlet zopakovat. Napadlo je, že místo prohlídky Nejdku by mohli navštívit lokalitu v trojúhelníku obcí Nejdek – Černava – Nová Role. Zde je uloženo velké množství (více než 50) tradičních a mystery keší na malém prostoru. A také by se měli vyvarovat jedné věci, cesta z Děpoltovic k jezírku není vhodná pro kočárky. Všichni se však shodli na jednom. Lovení byla zábava a výlet určitě stál za to.

František Slípka

na výchozích souřadnicích. Zde se Rolničky rozdělily na dvě části. První „mudlovská“ část se nezajímala o lovení a dala přednost koupání v jezírku a ta druhá „kačerská“ vyrazila obejít tři stanoviště s indicemi. Na každé zastávce na Rolničky čekaly dvě otázky. Jedna, kde bylo potřeba něco spočítat nebo najít napsané číslo. A druhá, kde bylo na výběr z několika možných odpovědí. Jedna z nich

nejdřív očima. A zvlášť v tomto případě bylo potřeba se tohoto pravidla držet, neboť přibližně patnáctičlenná skupina by dokázala

Léta s Letíkem

Letos v létě se po desetiletí spolupráce vydal za jinou prací z Ústředí Pionýra člověk, kterého mnozí z vás znali – přinejmenším od vidění, protože na všech akcích zpravidla o hlavu vyčníval nad ostatními. Nebyla to ale jen jeho tělesná stavba, která způsobila, že za sebou nechal nepřehlédnutelnou stopu. Jirka Let se ve věku 18 roků, kdy jeho vrstevníci často přemýšlejí, jak to udělat, aby ještě pár let nemuseli dělat vůbec nic, vrhl na pole mezinárodních vztahů Pionýra a mládeže obecně, stal se zahraničním tajemníkem Pionýra a působil i ve strukturách České rady dětí a mládeže. Zprvu jako dobrovolník a následně i jako řádný zaměstnanec.

Pro úplnost, pracoval tu jako brigádník už dřív a prokázal, že jeho ruce i praktický přístup k mnoha věcem stojí za to! Ale jeho doménou bylo přeci jen to zahraničí – oblast vnímaná dost rozdílně, pro některé zbytečná, pro jiné stejně důležitá jako naše vlastní domácí záležitosti. Nesporné ale je, že Jiří Let se značně „podepsal“ na tom, že se o této oblasti činnosti začalo nejen mnohem více mluvit. Příkladem byla kampaň k Evropskému roku dobrovolnictví, zajištění Kongresu IFM-SEI a další. Jirka se snažil, i když ne vždy to vycházelo, propojovat svět – představovat naši mezinárodní organizaci IFM-SEI, která, byť opět vnímaná některými kontroverzně, má nesporný přínos coby síť kontaktů, nabídek a příležitostí. A byl to právě on, kdo se – jako zástupce Pionýra – stal ve svých jednadvaceti letech i jejím viceprezidentem a respektovanou osobností. Ale Jirka byl tahounem i řady dalších aktivit, kupříkladu jeho přínos k průběhu „Poselství 2006“ byl nepřehlédnutelný.

Tohle ohlédnutí však není tradičním: Mrtev je král. Ať žije král!

Jirka byl kolega se vším všudy – ochotný přiložit ruku k dílu, s neotřelými názory a nezdídka i úžasnými nápady. Nikdy neřekl, že se mu zrovna nechce, když bylo třeba

s něčím pomoci – možná i proto na jeho široké plece občas padly úkoly, které nikdo jiný nechtěl převzít...

Taky mu občas něco nevyšlo, něco i zazdílo... Zejména v poslední době mu mnohokrát byly připomínány problémy spojené s mezinárodním táborem Train for Change – což byla ekonomicky velká blamáž, to je fakt. Jenže – kdo nic nedělá, nic nezkaží. A nicnedělání – naštěstí – fakt nebyl Jirkův styl.

*Přejeme mu, ať se mu daří.
za „všechny z ústředí“ – Martin*

Times they are a-changin’

neboli časy se mění, zpíval Bob Dylan už v šedesátých letech a je to pravda. Když něco končí, cosi jiného začíná a ačkoli v Pionýru jsem už řádku let, teď mě potkal jeden takový začátek. Mé jméno je Kateřina Bizubová a jsem nová pionýrská zahraniční tajemníka. Co člověk pod tímto tajemným označením dělá? V případě, že máte nějaké kamarády a kontakty v zahraničních dětských sdruženích nebo je teprve chcete navázat, jsem tu ku pomoci s komunikací, organizací a kontakty. Také se ode mě dozvíte, když se objeví zajímavé mezinárodní akce nebo projekty. Zkrátka a dobře, pojďme spolupracovat na tom, aby Pionýr neseděl jen doma a poznával širší svět okolo sebe.

Kontakt:

Kateřina Bizubová
Tel.: (+420) 777 248 727
E-mail: bizubka@pionyr.cz

Pionýr nelze přehlédnout!

Tedy alespoň v pátém patře budovy na pražském Senovážném náměstí. Během prázdnin se pracovníci ústředí mimo jiné věnovali zvelebování přilehlé chodby a mezipatra. Kolemjdoucí si tak mohou prohlédnout a pročíst panely k Ideálům Pionýra, aktualizované nástěnky a jejich pozornosti určitě neunikne ani pionýrský logotyp namalovaný přímo na stěnu. A co vy, pochlubte se také, jak je Pionýr vidět u vás, a vaše fotka se může objevit na jedné z dalších tematických foto stránek (viz str. 28).

Služby na ústředí

Prázdniny jsou bohužel minulostí a chod Ústředí Pionýra se navrací do standardních kolejí. Opět – až do června – proto můžete od pondělí do čtvrtka počítat se službami do 18.00. Připomínáme hlavní kontakty: tel.: 234 621 299, PiTEL: 777 248 720, e-mail: ustredi@pionyr.cz.

Krátce z ústředí

- Na ústředí se nefasují jen papíry, šanony a úkoly, před prázdninami byla nabídka rozšířena o dětské výživy – sponzorský dar firmy Hami. Někteří z vás si jimi zpestřili táborový jídelníček.
- Během čištění koberců bylo třeba lecčím pohnout a na konec z toho vzešly přesuny nábytku a úpravy některých kanceláří.
- Grafik Matěj je přesvědčen, že letošní ročník Mozaiky bude ještě krásnější než ten minulý.
- Turistická ubytovna Lipka v Tisé má za sebou premiéru – využili ji pionýři z PS MOV Střelka.
- Potomci některých pracovníků ústředí už zapomínají, jak jejich rodiče vypadají. Dcera naší Aničky se sem proto za maminkou chodí aspoň vyspat.
- Vedoucí ústředí začal místo premií rozdávat osmáky.

Pionýrské historky

Čas od času v různých souvislostech zmiňujeme obecný význam slova pionýr – průkopník, hledač nových cest. Dnes už si pod ním málokdo představí drsné muže osidlující divokou krajinu, ale užívá se spíše pro nositele nových myšlenek – často ve vědě.

Řekli jsme si proto, že by bylo fajn pro zajímavost sestavit seriál historek o moderních pionýrech – například vynálezci. První inspirací byla následující historka.

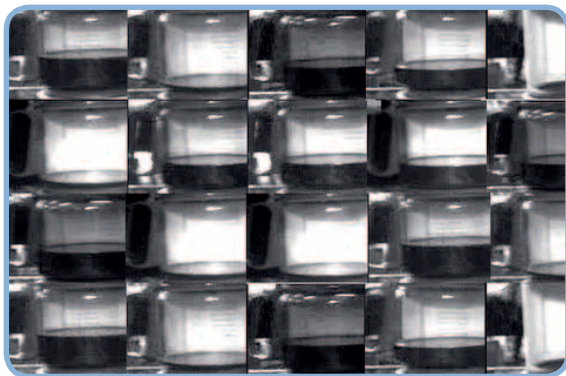
Lenost matkou pokroku

Dnes už si mnozí svět bez internetu vybavujeme jen matně, ale na začátku devadesátých let, kdy vznikala, nebyly žádné

vyhledávače, sociální sítě – ani webkamery. Málokdo dnes ví, že vědcům z University of Cambridge, kteří sestavili první webkameru, vůbec nešlo o revoluci v komunikaci, ale o něco mnohem obyčejnějšího – přísun kofeinu zajištěný čerstvou horkou kávou. Jejich problém byl prostý – pracovali v mnoha různých laboratořích na mnoha podlažích, ale k dispozici měli jen jeden kávovar v hlavní budově. Často se tak stávalo, že po několika minutách chůze po chodbách a schodištích našli jen prázdnou konvici a museli se vrátit s nepořízenou. Umístili proto do místnosti s kávovarem kameru, která třikrát

za minutu po místní síti odesílala obrázek s aktuálním stavem kávy, čímž zabránila zbytečnému fyzickému úsilí i případné frustraci z nálezů prázdné konvice. Až v listopadu roku 1993 pak jeden z vědců, který neměl připojení k vnitřní síti a nemohl tak software pro sledování aktuální hladiny používat, vytvořil jednoduchý program, který umožnil připojení a přenášení zrnitých obrázků kávové konvice přes internet. První webkamera – věc, kterou dnes mnozí používáme zcela běžně – byla na světě!

zdroj: www.bbc.co.uk

Máte podobné pionýrské historky, klidně i z jiných oblastí? Tak si je nechte přenášet pro sebe a pište na mozaika@pionyr.cz.

Registrace projektů 72 hodin zahájena!

72 hodin

Vážení vedoucí, zapojíte svou skupinu do projektu 72 hodin? Letos proběhne již 2. ročník! V loňském roce se do projektu zapojila řada pionýrů, kteří celkem uspořádali 10 projektů! Připojte se k nim letos i vy? Zaregistrujte svůj projekt na www.72hodin.cz. Letos můžete navíc vyhrát i lístky do multikin Cinema City v nové fotosoutěži (viz dále). Již nyní je možné registrovat své nápady a náměty na dobrovolnické činnosti zaměřené na lidi, přírodu a místo, kde žijete, které se následně uskuteční v termínu 10. až 13. října.

72 hodin – Ruku na to! jsou tři dny dobrovolnických aktivit po celé ČR. Projekt je určen všem věkovým kategoriím a především členům dětských sdružení. Projekt úspěšně probíhá již více jak 10 let v mnoha Evropských zemích a zapojilo se do něj více než 200 000 dobrovolníků. V roce 2012 se během prvního ročníku v ČR do projektu

zapojilo více než 11 000 dobrovolníků v cca 220 projektech. Pomozte nám tato čísla letos ještě vylepšit a zapojte se také! Projekt nabídne zájemcům z řad dětí a mladých lidí, aby vlastními nápady a šikovností změnili prostředí, ve kterém žijí, k lepšímu, ideálně ve spolupráci s místními radnicemi a podnikateli. Bližší informace o projektu naleznete na webových stránkách projektu www.72hodin.cz, či na Facebooku www.facebook.com/72hodin.cz.

Vyfoťte „72ku“ a vyhraďte 2 lístky do kina!

V rámci projektu 72 hodin – Ruku na to! byla pro účastníky připravena fotografická soutěž, ve které můžete vyhrát zajímavé ceny! Na fotografii může být symbol 72 v jakémkoliv podobě – vyskládan z kamenů, hraček, odpadků atd. Nebo můžete vyfotit kamarády, kteří se postaví do tvaru čísla 72. Fotografie

do soutěže vložíte přes formulář, který naleznete na webových stránkách www.72hodin.cz/2013/fotosoutez. Přihlášené fotografie budou postupně vkládány do fotogalerie na Facebook 72 hodin, kde budou získávat body pomocí „lajků“ („to se mi líbí“).

Pro autora každé ze tří nejlépe hodnocených fotografií máme připravené 2 vouchery na vstupenky do multikin Cinema City. Platí v multikinech Cinema City po celé ČR, kde je vyměníte za vstupenky na jakýkoliv film 2D, 3D, nebo filmy v kině IMAX. Platnost voucherů je do 31. 1. 2014. Výherci navíc získají zdarma Evropskou kartu mládeže EYCA, kterou je možné použít jako slevovou kartu na mnoha místech Evropy. Více informací o slevách naleznete na www.eyca.cz. Soutěž probíhá od 1. 9. do 30. 9. 2013.

Ondřej Šejtka
místopředseda ČRD

E-moška váš pionýrský jarmark

Oděvy

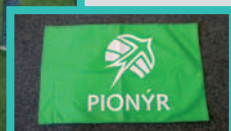
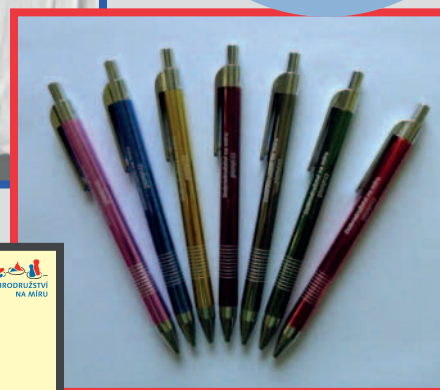
Kancelářské potřeby

Tiskoviny

Ostatní

Na objednávku

Košile

To vše a mnohem víc
najdete na
emoska.pionyr.cz.
Pro přístup použijte
přihlašovací údaje ze
Servisu Pionýra.

Sháníte
pionýrský
dárek například
pro starostu? Nebo
spíš drobné odměny
pro děti? Anebo
radši něco
na sebe?

Jezdíte na výlety?

Máte vyhlídnutá zajímavá místa?

Chtěli byste ale poznat i další?

Podělte se navzájem o zkušenosti!

V novém ročníku chceme rozšířit nabídku Mozaiky o tipy na výlety. Většina z vás jistě během roku navštíví spoustu zajímavých míst. Máte fotky, zážitky, ale i užitečné rady např. k dopravě.

Tak sedněte k mailu a napište na mozaika@pionyr.cz!

Stačí pár vět o místě a vašich zážitcích a trocha praktických informací pro ty, kdo se vydají ve vašich stopách. A samozřejmě fotka.

Inspirujte ostatní a v dalším čísle třeba najdete ten správný tip zase vy!

Katastr nemovitostí vs. naše nemovitosti po 1. 1. 2014

I v tomto ročníku Mozaiky se budeme věnovat novému Občanskému zákoníku, ovšem nyní již z hlediska praktických dopadů na naši činnost a podle jejich významu. Prvým tématem, kterému se budeme věnovat, je problematika nemovitostí, přesněji problematika katastru nemovitostí.

O přístupu k právní úpravě nemovitostí podle nového občanského zákoníku jsme si povídali již v prosincovém vydání minulého ročníku. Dnes se k této problematice vrátíme, ovšem z hlediska „katastru nemovitostí“. Pro běžného občana je katastr nemovitostí „Katastrální úřad“, jehož pobočky sídlí v každém bývalém okresním městě. Katastr nemovitostí ale není úřad – název na budovách to potvrzuje slovy „Katastrální úřad pro ...“. Z tohoto označení plyne, že úřad není „katastrem“ ale že je úřadem, který se katarem zabývá. Co ale vlastně je ten „katastr“? Poněkud zkrácenými slovy zákona o katastru nemovitostí České republiky (344/1992 Sb.): „Katastr je soubor údajů o nemovitostech v České republice zahrnující jejich soupis a popis a jejich geometrické a polohové určení. Součástí katastru je evidence vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.“ Účelem je vytvořit seznam všech nemovitostí, vlastníků a map, aby bylo možné kdykoliv cokoliv najít. Historicky katastr vznikl, opět zjednodušeně, pro daňové účely – kdo má kolik půdy, jak výnosné a jakou tedy vyměřit daň (a nezanebatelné byly nepochybně zájmy vojenské).

Pro pochopení si katastr můžeme představit jako obří budovu, ve které se nacházejí:

- V prvním patře mapy celé České republiky, kdy každému kraji odpovídá jedna místnost. V každé z těchto místností pak je nepřehledné množství skříní a každá obsahuje mapy jednoho plošně vymezeného celku, který se nazývá „katastrální území“.
- Druhé patro obsahuje namísto map podobně uspořádané listy vlastnictví, jejichž obsahem jsou evidování vlastníci nemovitostí.
- Třetí patro, opět stejně uspořádané, obsahuje listiny a dokumenty, na jejichž základě dochází ke změnám v 1. patře (například rozdělení nebo sloučení pozemků), ale i ve 2. patře – například kupní smlouvy, zástavní smlouvy, rozhodnutí o dědictví apod.
- Nyní přeskočíme do přízemí, kde je zpravidla podatelna a kde jsou přijímány, kromě žádostí o výpis z katastru, žádosti o změny v katastrální evidenci – tedy například kupní smlouvy se žádostí o vklad. Podatelna kontroluje, zda jsou žádosti podepsané, zda mají odpovídající počet a druh příloh. Každé žádosti připojí číslo jednací a spisové desky.
- Z přízemí žádost putuje do 4. patra, kde úředníci kontrolují obsah spisů a formální náležitosti, včetně zaplacení poplatků. Pokud je např. u kupní smlouvy vše

v pořádku, úředník do spisu zapíše, že vklad změny vlastnického práva byl proveden a předá věc jinému úředníku, který provede změnu v databázi. Od něho spis odputuje

- do 2. patra, kde si vezmou jednu kopii kupní smlouvy a zanesou jí do sbírky listin,
- do 1. patra, pokud dochází ke změně výměry pozemků, kde si vyznačí změny a pak
- do podatelny, která smlouvy rozešle nebo vám pošle korespondák, abyste si smlouvu vyzvedli.

Pro celou ČR by byla tato budova nesmírně veliká, proto byla správa katastru rozdělena do pracovišť, která odpovídají krajům a bývalým okresům. Má to i svůj praktický význam: při místním šetření – například pokud je třeba se podívat, zda zbořená budova byla skutečně zbořena – to má odpovídající úředník relativně blízko.

Katastr nemovitostí má dosud úpravu ve dvou samostatných zákonech. Kromě zákona již zmíněného zde máme, k dnešnímu dni stále platný a účinný, procedurální předpis, který upravuje zápis do katastru nemovitostí (zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem).

Změna občanského zákoníku přináší změnu i katastrálního zákona a nově bude problematika katastru nemovitostí upravena převážně v katastrálním zákoně (s drobnými výjimkami obsaženými v NOZ).

Takže:

- § Nový občanský zákoník již nepoužívá (s výjimkou přechodných ustanovení) pojem „katastr nemovitostí“, namísto toho hovoří nová právní úprava o veřejných seznámech. Katastr nemovitostí pak bude jedním z takových veřejných seznamů.
- § Zavádí tzv. posílení principu materiální publicity: za situace, kdy stav v katastru zapsaný je v rozporu se skutečným právním stavem (např. jako vlastník je zapsán někdo jiný – třeba

při chybném zápisu dědictví je připsán pozemek navíc), je poskytována ochrana nabyvateli vlastnictví – typicky kupujícímu – (nebo jiného věcného práva) za úplatu a v dobré víře. Nadále by tedy zápis v katastru nemovitostí měl převažovat nad skutečným stavem věci – viz § 984 NOZ.

- § Tomu, co bylo výše uvedeno, musí, logicky, odpovídat nějaká možnost ochrany a obrany skutečného (a tedy v takové situaci poškozeného) vlastníka: jednak nový zákon o katastru stanoví, že úřad vyrozumí účastníky o zahájení vkladového řízení a o možné změně zápisů (avšak pouze prostřednictvím jejich datových schránek). Tím vytváří prostor, aby ten, kdo provedený vklad považuje za nesprávný (nezákonný, podvodný), měl právo žádat, aby příslušný katastrální úřad vyznačil do katastru nemovitostí tzv. poznámku spornosti. Své právo musí následně ve lhůtě dvou měsíců uplatit u soudu a tuto skutečnost doložit katastrálnímu úřadu, který jinak uvedenou poznámku spornosti z katastru nemovitostí zase vymaže. Vložení poznámky se účastník řízení může domáhat ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy se o zápisu dozvěděl, pokud ovšem nebyl o zápisu cizího práva řádně vyrozuměn, může tak učinit ve lhůtě tří let od provedení zápisu.

Pokud je návrh na poznamenání spornosti učiněn v těchto lhůtách, působí poznámka spornosti (v případě, že majitel nemovitosti uspěje se svojí žalobou u soudu) vůči tomu, komu svědčí popíraný zápis, a dalším osobám, které na jeho základě dosáhly dalšího zápisu. Zpochybnění zápisů v katastru nemovitostí lze tedy učinit nejvýše tři roky zpětně.

Z toho plyne poučení

- Alespoň jednou měsíčně kontrolovat stav zápisu ohledně našeho nemovitého majetku v katastru nemovitostí. (Nahlížení je možné na adrese nahlizenidokn.cuzk.cz.)
- Pokud máme datovou schránku, pravidelně ji vybírat.

Michal Pokorný

Advokát,

právní zástupce Pionýra

Co mu asi běží hlavou?

pokračování v tajence

foto: RESET 2013

	PŘEMYSL DOMÁCKÝ	VELMI STUDENÁ	PATŘÍCI EMĚ	NETĚŘE (KNIŽNĚ)	MALÁ ANITA		TELEVIZE	OCHOTNĚ	POUZE (NÁŘEC)	AUTOR FERDY MRA- VENCE	ZHOTO- VENÁ TKANÍM		INICIÁLY ZPĚVAČKY VON- DRÁČKOVÉ	ROKU (KNIŽ)	NEHTY (ANGL.)	DÁVKY OBILÍ ODVADĚNÉ VRCH- NOSTI	ČESKÁ ZPRAVO- DAJSKÁ SLUŽBA	TA TAKÉ	ČÍNSKÁ OPERA (VELKÝ TYP)
ROUŠKA						ODPLATA ZA VINU						ZNEUCTÍ- VAT							
OPASEK						VĚTRÍK SEVERÁN						LÁKATI ČÁST MÍST- NOSTI							
VLASTNÍ EDITĚ						DOTAŽEK (V LIHOVAR- NICTVÍ) KOVBOJSKÁ PODÍVANÁ						JAPON. AUTOMO- BILKA NÁŠ MALÍŘ							
OBRA- ZOVKA						STOLNÍ SPOL. HRA KOSTELNÍ HUDEBNÍ NÁSTROJ											OBCHOD PRO KUTILY	PATŘÍCI TÁNĚ	OSLA- VOVAT
PRAMĚTI				ČÁST STŘECHY DRUH ÚČESU				OCHOTNO JMÉNO MODELKY CAM- PBELLOVÉ					BODY (ANGL.) HĹOUBIT DLÁTEM						
NÁZEV HLÁSKY K			RUSKÝ SOUHLAS OČNÍ KOULE			ŽENSKÉ JMÉNO VEJCO- RODÝ SAVEC					PSYCHOT- ROPNÍ LÁTKA TĚLNÍ VYMĚSEK				ZMĚKČENÍ LÁTKY PŘI NAMAČENÍ	PLES ČÍSLOVKA ZÁKLADNÍ NEURČITA			
	AMER. SPISOVA- TEL (1921- 1977)	CITO- SLOVCE ODPORU VŠÍMATI SI			PSACÍ POTŘEBY NEDOPA- LEK					NEHEZKÝ OBRAZ DEN V TYDNU									
Tajenka																	ŘÍMSKY 4 ŘÍMSKY 49		
NEBESA						STARŠÍ ŽENSKÉ JMÉNO							DVOU- DÍLNÉ PĚLKY ZNAMENAT						
NIT K NAVLÉ- KÁNÍ						ŠICI VLÁKNO PUTYKA					JEDNOTKA PRO LÁTKOVÉ MNOŽSTVÍ	ZATELEFO- NOVAT VZACNĚ TVRDÉ DŘEVO							
ZN. ELEK- TROSPO- TŘEBIČŮ				VÝRUSTKY NA HLAVĚ MUŽSKÉ JMÉNO (17.12.)				DĚRAVÝ SYR ZPĚVNÝ PTÁK									PROVÁ- DĚTI VOLBU	PATŘÍCI IVETĚ	VYPÍNAT
SOLMI- ZAČNÍ SLABIKA			STÁNÍ PRO LOKOMO- TIVY PŘI ZEMI				ZAHNUTÝ HŘEB CITRÓN (ZAST)						VYŽÍVOVAT LEM						
	NEPA- TRNÉ MNOŽSTVÍ	KYSELÉ CHUTI POHLED (ANGL.)						ZELENÍ- NOVÝ POKRM JEMENSKÝ PŘÍSTAV							KUJNÉ NEROSTY ŠTÍT PRO KAŽDOU RUKU (BOX)				
MORAV- SKÉ MĚSTO					ČESKÝ MEDAILER A ZLATNÍK						BAREVNÝ KOV JAPON. LOVKYNĚ USTRIC					LOVECKÝ VÝRAZ UKAZOVACÍ ZAJMENO			
OBYVA- TELÉ OLYMPU					PRÁDELNÍK UKAZOVACÍ ZAJMENO							PRODĚ- LÁVATI MPZ ISLANDU							
ČÁST PAŽE						STARŠÍ POŘAD TV NOVA							GUSTO						
KOLEM						TROPICKÉ OVOCE							PATŘÍCI JANĚ						

Pom.: SPOTS, AMÁTA, POSTL, SPIKA, LAPA, JONES, LIMON, AMA,

Podzimní strom

Léto se pomalu chýlí ke konci, tak je nejvyšší čas připravit si pár typicky podzimních aktivit. Pro příznivce rukodělek přinášíme jeden námet, aby je listí červenající se na stromech nezastihlo nepřipravené. Zkuste si spolu s dětmi vytvořit společné výtvarné dílo.

Materiál: tvrdé papíry, hromada podzimního listí.

Potřeby: lepidlo (Herkules), lepicí páska, vodové barvičky, štětec, nůžky.

Postup:

1. Necháme děti vyběhnout ven, aby posbíraly co nejvíce barevných a různě velkých listů. Mezitím si z tvrdých papírů poslepujeme obrovský formát, aspoň 1 x 2 metry, a předkreslíme vodovkami kmen stromu a holé větve.
2. Z listů odstříháme stonky a jeden po druhém je lepíme na papír a vytváříme tak korunu stromu.
3. Po nalepení posledního lístečku pořádně přimáčkneme všechny listy k papíru a necháme lepidlo zaschnout.
4. Nakonec můžeme pod strom domalovat hříbečky, ježka nebo jiné podzimní motivy.

Za PS Kopřivnice,
Kamila Šumšalová

Proměny Kaleidoskopu

Určitě jste si všimli, že v našem Kaleidoskopu jsou tentokrát výročí ze dvou měsíců. Důvod je jednoduchý, vyšli jsme vstříc připomínkám čtenářů a rozhodli se sestavovat Kaleidoskop vždy o měsíc napřed, aby v době, kdy Mozaika vyjde, nebyl již část dat za námi. Nechtěli jsme ale září úplně „zazdít“, tak tu i z něj najdete několik vybraných výročí. A jako obvykle věnujeme jedné z uvedených událostí větší prostor.

ZÁŘÍ

- 1. 9. 1983** sestřelilo sovětské letectvo u ostrova Sachalin korejské civilní letadlo – všech 269 pasažérů přišlo o život.
- 3. 9. 1783** formálně skončila americká válka za nezávislost uzavřením pařížského míru.
- 3. 9. 1948** zemřel druhý československý prezident Edvard Beneš (obr. 1) (* 28. 5. 1884).
- 7. 9. 1848** schválil Ústavodárný říšský sněm zákon o zrušení poddanství a robotních břemen (císařem byl podepsán 9. září) – zanikl středověký feudální systém.
- 7. 9. 1998** byl dvěma studenty Stanfordovy univerzity založen internetový vyhledávač Google (obr. 2).
- 8. 9. 1943** byl nacisty popraven český novinář, politik a spisovatel Julius Fučík (obr. 3). Téhož dne byla také zveřejněna kapitulace Itálie.
- 9. 9. 1948** byla vyhlášena Korejská lidová demokratická republika.

- 17. 9.** zemřel zakladatel českého skautingu Antonín Benjamin Svojsík (obr. 4) (* 5. září 1876).
- 19. 9. 1938** byla československá vláda vyvolána Velkou Británií a Francií k odstoupení pohraničních oblastí s většinovým zastoupením německého obyvatelstva Německu.
- 21. 9. 2003** sestoupila sonda Galileo do atmosféry Jupitera a ukončila tak svou misi.
- 23. 9. 1938** byla vyhlášena všeobecná mobilizace československé branné moci.
- 27. 9. 2003** odstartovala evropská kosmická sonda určená k průzkumu Měsíce – SMART-1 (obr. 5).
- 29. 9. 1938** byla zástupci Velké Británie, Francie, Německa a Itálie podepsána Mnichovská dohoda, již bylo rozhodnuto o podstoupení československého pohraničí (Sudet) Německu.

ŘÍJEN

- 2. 10. 1933** se narodil zpěvák Karel Hála (obr. 6) († 6. 7. 2008).
- 4. 10. 1883** poprvé vyjel Orient Express.
- 5. 10. 1713** se narodil francouzský filosof a spisovatel Denis Diderot († 1784).
- 7. 10. 1913** zavedl Henry Ford výrobní linku (pásovou výrobu).
- 7. 10. 1923** se narodil Břetislav Pojar, scenárista a režisér († 12. října 2012) jeden z autorů legendárního animovaného seriálu o dvou plyšových medvědech Pojďte, pane, budeme si hrát (obr. 7).
- 12. 10. 1943** se narodil zpěvák Karel Černoch (obr. 8) († 27. prosince 2007).
- 15. 10. 2003** vyslala Čína do vesmíru svého prvního kosmonauta.
- 16. 10. 1813** začala bitva národů u Lipska, v níž se Francouzi v čele s Napoleonem Bonaparte střetli se spojenými armádami Rakouska, Ruska, Pruska a Švédska.
- 16. 10. 1978** se v pořadí již 264. papežem stal krakovský arcibiskup Karol Józef Wojtyła (obr. 9). Zvolil si jméno Jan Pavel II.
- 16. 10. 1863** se narodil Austen Chamberlain, anglický státník, nositel Nobelovy ceny míru († 1937).
- 19. 10. 1943** byl objeven streptomycin, první antibiotikum proti tuberkulóze.
- 21. 10. 1833** se narodil švédský chemik Alfred Nobel († 10. prosince 1896).
- 23. 10. 1943** se narodil zpěvák a herec Václav Neckář.
- 26. 10. 1993** zemřel český herec a dabér František Filipovský (* 23. září 1907).
- 27. 10. 1913** se narodil chemik Otto Wichterle, vynálezce kontaktních čoček († 8. 1998).
- 28. 10. 1918** byl v Praze vyhlášen samostatný československý stát.
- 29. 10. 1923** vznikla Turecká republika, Mustafa Kemal Atatürk se stal prvním prezidentem.
- 30. 10. 1893** se narodil Karel Janoušek, voják, válečný veterán a politický vězeň († 1971). Byl jediným Čechoslovákem, který získal hodnost maršála (17. května 1945 mu britský král Jiří VI. udělil hodnost Air Marshal).

- 19. 10. 2003** byla Matka Tereza blahověstena Janem Pavlem II. Za své humanitární dílo získala řadu ocenění: vůbec první nositelka Templetonovy ceny (1973), Nobelovy ceny míru (1979), britského Řádu Za zásluhy (1983) a nejvyššího indického civilního vyznamenání Bharat Ratna (1980).

Narodila se 26. 8. 1910 v albánské rodině jako nejmladší dcera úspěšného obchodníka a farmaceuta ve městě Shkupi (dnešní Skopje). Rodičte tehdy náleželo Albánii v Osmanské říši. Pokřtěna byla jménem Agnese, ale doma jí říkali Gonxha (poupátko). Otec zemřel, když jí bylo osm let. Již v dvanácti letech se rozhodla pro řeholní život. Balkánské války i první světová válka změnily politickou mapu světa a Skopje připadlo Makedonii. Tyto události rozptýlily její rodinu po světě. Agnese odešla do Irska a v roce 1928 vstoupila do kongregace Loreťanských sester. Toto řeholní společenství bylo aktivní hlavně v Indii, což Agnese přitahovalo.

V roce 1929 Agnese odjela do Indie, složila slib novicky a přijala jméno Tereza. V roce 1946 opustila loreťanský klášter a začala se věnovat nejchudším a umírajícím. V roce 1949 ji obklopil dostatek spolupracovníků, aby mohla založit kalkatskou kongregaci Misionářek milosrdenství (Misionářky lásky, kongregace Milosrdenství).

Tereza zakládala útulky pro umírající, sirotky a opuštěné děti. Budovala nemocnice a školy. Během několika roků vyvinula obrovské úsilí a podařilo se jí položit základy velkému humanitárnímu dílu.

Matka Tereza, jak se jí začalo říkat, navštívila ve světě mnoho míst lidského utrpení: osadu s přesídlenci po černobylské havárii, v obleženém Bejrútu vyhledávala děti ohrožené válkou – v rozvalinách města jich našla na šedesát zmračených a nemocných a všechny se jí podařilo evakuovat do bezpečí. Na otázku, zda šedesát dětí není málo, Matka Tereza odpověděla: Mě nezajímá dav. Kdybych viděla davy ubožáků, nikdy bych nemohla svoji práci začít. Zajímá mě jen můj bližní, jednotlivec, tomu mohu pomoci, a tak pomáhám...

Máte zaostřeno?

Tematické fotostránky jsou novinkou tohoto ročníku Mozaiky. Po prázdninách tu máme tábory, ale jak bude tahle stránka vypadat příště? To záleží i na vás! Máme pro vás připraveno několik témat, můžete ale navrhnout i vlastní.

Připravená témata:

Pionýr Fashion – oddílová trička, šátky, doplňky, ozdoby...

Živé obrazy – ztvárnění názvu Pionýr nebo našeho znaku „živým obrazem“

Dobrodružství na míru – pestrá nabídka činnosti pro děti všech věků i zájmů

Pionýr na očích – jak je Pionýr vidět na klubovných a táborových základnách

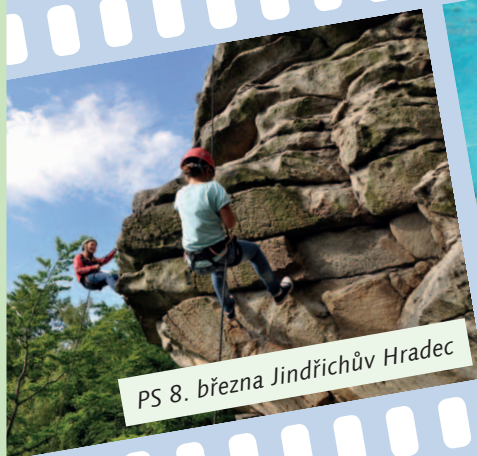
Pionýr na sněhu – zimní sporty, hrátky i jiné radovánky

Máte další nápady? Tak pište!

Ale hlavně pošlete fotky, pochlubte se!

kontakt: mozaika@pionyr.cz

Nezapomeňte sledovat také pionýrský Facebook, i tam se vaše fotky objeví – samozřejmě pokud je pošlete.

PS 8. března Jindřichův Hradec

147. PS Galaxie

PS Kamýk

PS Kopřivnice

45. PS Svatka

PS Veteráni Kladno